

Ormsund Roklub 125 år

Jubileumsbok – historier om Ormsund

ISBN 978-82-303-1207-0

Forord

Denne boken kommer ut i anledning Ormsund Roklubs 125 års jubileum. Sentrale hendelser i Ormsunds historie er dekket. Forrige jubileumbok kom ut da klubben var 100 år. Den største delen av innholdet i denne boken er derfor fra de 25 årene som er gått siden forrige jubileumbok. Mange personer har bidratt med bilder og materiell til denne boken. Mange av klubbens medlemmer har deltatt på møter i redaksjonskomiteen for denne boken, men den sentrale kjernen i redaksjonskomiteen har vært Per Giltvedt, Torbjørn Ouren og Ole I. Iversen. Redaksjonen vil rette en spesiell takk til Frank Hansen som har hatt ansvaret for å utarbeide oversikten over klubbens meritter på regattabanen. Videre har Per Ulrikson, Morten Grepperud, Anne C. Hunstad, Einar Bøhn, Espen Treider, Kristin Treider, Harald Malthe, Lars Bjønness, Ivar Glomstein, Lisen Ulrikson, Janny Bøkenes, Alf Hansen, Hans Magnus Grepperud, Simen Boretti, Einar Bøhn, Jens Christian Riis, Peter Wærness og mange flere bidratt med artikler, bilder og nyttige innspill.

Ole I. Iversen

(på vegne av redaksjonen)

Denne spesialutgaven av 125 års jubileumsboken,
som er trykket opp i 100 eksemplarer, er signert av klubbens olympiamestere
og verdensmestere Alf J. Hansen og Frank Hansen, og av verdensmestrene
Lars Bjonness og Hans Magnus Grepperud.

Alf J. Hansen

Frank Hansen

Lars Bjonness

Hans Magnus Grepperud

Innholdsfortegnelse

Klubbens opprinnelse	7
Juniorfireren i 1960	21
Den spede begynnelsen	27
Det var en gang...i 60-årene	31
Ormsund cocktail	37
Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø	39
Roklubben på slutten av 70-tallet	45
Det var en gang en sommer – 1978	51
Ormsund Juniorer 1978-81	57
Klubbens juniorer på begynnelsen av 90-tallet	61
VM gull -89	65
Ro-minner fra siste del av 90-tallet	69
Bedriftsroing	71
Ormsund Tilskuer	75
Ormsund Roklubs Aldermandsliga	81
Årungen Rostadion og Ormsund	83
Båttransporter	85
Klubbens meritter på regattabanen	89
Ormsunds olympiske mestere og verdensmestere	131
Roklubbens økonomi gjennom tidene	137
De som ikke kom med	141
Ormsund Roklubs formenn	144
Våre æresmedlemmer	145

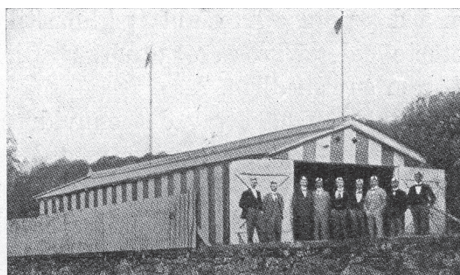
Klubbens opprinnelse

Helt fra 1878 ble det gjennomført organiserte kapproinger i Ormsund. Den gang i regi av oberst Hans Bassø, med assistanse fra en del av de menn som senere var blant initiativtagerne til å stifte klubben. Det var i første rekke gutter fra Bekkelaget, Ormøya, Sjursøya, Malmøya og Ulvøya som deltok i disse regattaene. I juli i 1883 sendte de tre herrene J.A. Stampe, Carl Torgersen og Jonas Haanshus ut en innbydelse til et møte for å drøfte opprettelsen av en roklubb i området. På møtet som fant sted 21. juli 1883, var det 11 personer til stede, og på det samme møtet ble Ormsund Roklub formelt stiftet. J.A. Stampe ble valgt til klubbens første formann.

1884

Klubbens båthus.

1895

Klubbens første båthus på Ormøya. Det første ble bygget umiddelbart etter at roklubben ble etablert. I 1895 flyttet klubben til Ormsundveien på Bekkelaget.

Den første arbeidsoppgaven til det nyvalgte styret ble å forsøke å sikre den nye klubben en viss økonomi slik at man hadde mulighet til å anskaffe materiell og gjennomføre trening og konkurranser. Styret besluttet også å leie en del av stranden til proprietær H. Juel på Ormøya for oppføring av båthus og brygge. Den årlige leien var den gangen 5 kr. Spareskillingsbanken lånte klubben penger til oppføringen av det første klubbhuset. Hus og båter ble til sammen forsikret for 1.200 kr. Medlemstallet i klubben økte i løpet av høsten 1883 fra 11 til 29. Formannen i klubben gav også klubben en firer klinkbygget utrigger som var innkjøpt fra Drammen Båtbyggeri i gave.

De første årene hadde roklubben ikke så veldig høye sportslige ambisjoner. Her ser vi roere som tar seg en velfortjent pause.

Det var helt fra starten av god kontakt og samarbeid med Christiania Roklub, som ble stiftet noen få år tidligere (1878). Den nyetablerte klubben måtte også innføre rutiner og prosedyrer for å organisere båtpuss, dugnader, trening, regattaer, vedlikehold og så videre. Det fortelles i boken som ble utgitt i forbindelse med at Ormsund var 50 år at: *Også den gang gjorde enkelte medlemmer seg skyldig i skjodesløs behandling av materiellet og fikk sin påskjønnelse i form av båter.* Så det var mange oppgaver det nye styret måtte ta tak i.

Helt siden etableringen av klubben har båtpuss og vedlikehold av materiell vært en viktig oppgave. Dette bildet er tatt etter at klubben flyttet til Ormsundveien.

Helt siden stiftelsen av roklubben har man skjønnet betydningen av å kombinere det idrettslige med det sosiale. Man kan videre lese i den gamle jubileumsboken at: *Hva fest og festlige tilstelninger angår, kunne klubbens første år oppvise atskillige gode tiltak på dette området, som også er av betydning for utviklingen av et godt klubbliiv.*

Klubben begynte også tidlig å engasjere seg i mer samfunnsmessige spørsmål. Da Fridtjof Nansen i 1889 kom tilbake fra sin ferd over Grønland, ble han hyllet av mange av byens idrettslag, deriblant Ormsund Roklub. Klubben møtte da opp på Akershus festning hvor det i arrangementet var med en utrigger som ble båret av Ormsund-roere. Bak disse fulgte så de øvrige roerne med hver sin åre med bladet rettet opp. I årsberetningen fra den gang kan man lese at: *Klubben har med sin fane og 40 medlemmer deltatt i sportsforeningens prosesjon til ære for dr. Nansen.*

Den sosiale siden har alltid vært en viktig del av klubben. Her ser vi et bilde fra en årsmøtefest i forrige århundre. Den gang hadde man stil.

I 1890 ble det nedsatt en komité som fikk i oppdrag å se om det var mulig å skaffe klubben bedre båthusforhold.

Det bør også nevnes at klubben i 1890 fikk en henvendelse fra Agnes Thorsen på Nordstrand med spørsmål om klubben kunne være villig til å opprette en avdeling for damer. Saken ble behandlet på generalforamlingen, og mot to stemmer vedtok man at "Damer for tiden ikke kan taes opp som aktive medlemmer av roklubben". Det skulle etter dette gå mange år før jentene ble ønsket velkommen til klubben.

På en ekstraordinær generalforsamling i november 1892 fikk styret i roklubben fullmakt til å kjøpe den tomten på Ormøya (som man inntil da hadde leiet) for ca 1.000 kr og til å oppføre et nytt klubbhus på tomten. Styret fikk i den anledning lov til å ta opp et lån på inntil kr 2.500.

Omtrent samtidig med dette foregikk det en diskusjon i klubben om man skulle gå til innkjøp av en innrigger til bruk i konkurranser. Mange var imot dette, og hevdet at anskaffelse av denne båttypen var et eksperiment som kunne være farlig for klubben å innlate seg på, man burde heller satse på utriggere. Etter en lang debatt med etterfølgende avstemning ble det bestemt at man skulle anskaffe en

uttrigger. På tross av dette valgte klubbens styre å gå til anskaffelse av en innrigger, da de mente dette var den beste løsningen for klubben totalt sett. Dette viste seg å være en klok beslutning. Innriggerne har hatt en stor betydning for klubben opp igjennom årene, både som konkurransebåter, treningsbåter, mosjonistbåter og ikke minst for nybegynnere.

Klubbens første innrigger ble anskaffet i 1892.

Båthussaken var i løpet av 1894 flere ganger oppe til diskusjon uten at noen avgjørelse ble fattet. Den eksisterende leiekontrakten gikk ut i 1895, og klubbens styre ville ikke akseptere de krav grunneieren satte til fornyelse av kontrakten. Man begynte derfor å se seg om etter andre aktuelle tomter i området. I september 1895 ble båthuset flyttet fra Ormøya og oppsatt på en ny tomt, en parsell av eiendommen Fjeldheim på Bekkelaget som ble kjøpt for kr 2.500.

Det nye båthuset ble tatt i bruk fra begynnelsen av sesongen 1896. Det nye båthuset besto i hovedsak av det gamle huset som var flyttet fra Ormøya, pluss noen utvidelser og forbedringer. Årene omkring århundreskiftet var en forholdsvis stille periode i klubben, med liten aktivitet, og medlemstallet gikk ned til 47 i 1903. På generalforsamlingen i 1903 ble det lagt frem tegninger til et nytt båthus, og styret fikk fullmakt til å sette i gang byggearbeidet under forutsetning av at man klarte å fremskaffe de nødvendige økonomiske midler. Det nye båthuset sto ferdig våren 1908.

Klubbens opprinnelse

Det nye båthuset som ble bygget i Ormsundveien bidro til økt aktivitet i klubben.

Det nye båthuset var rommelig, praktisk og bekvemt, og var med sin beliggenhet den beste basis for klubbens fremtidige virke. Dette førte til økt oppmerksomhet og aktivitet i klubben. Ved utgangen av 1910 var klubbens medlemstall økt til 100. Klubben kunne derfor i 1911 for første gang i historien delta på en konkurranse i utlandet, nemlig på Göteborgs Roddförenings kapproing på Lånedrag den 23. juli 1911. Det ble ingen seier på det Ormsund-laget, men deltakelsen innebar en stor satsing og var et budskap om økte idrettslige ambisjoner for klubben. I årene fremover deltok klubben med jevne mellomrom på regattaer i inn- og utland. Klubbens medlemstall økte jevnt og trutt, og i 1922 var det 191 medlemmer i klubben. Økt aktivitet medførte også ønske om et større og mer representativt klubbhus. Planleggingsarbeidet ble startet opp, og våren 1934 kunne det nye klubbhuset tas i bruk.

Klubbens nye hus som var ferdig i 1934, fikk mange lovord for sin utforming og utførelse.

Det nye huset fikk mange lovord for sin utforming og utførelse. Huset var godt planlagt og svarte til forventningene og dannet et godt utgangspunkt for å bringe Ormsund Roklub helt opp i verdenseliten.

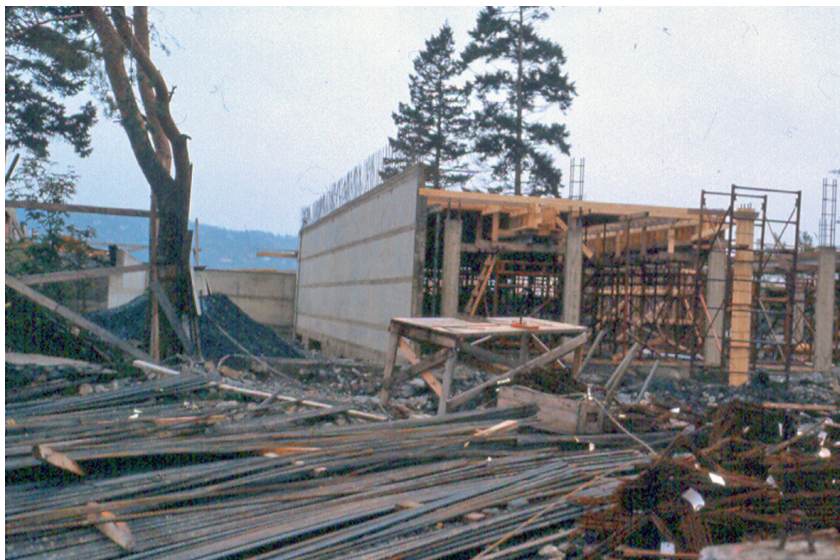
Høsten 1965 ble det imidlertid avholdt et møte som skulle få stor betydning for Ormsund Roklubs fremtid. Da innkalte styret rådet til et møte i klubbens lokaler der en representant fra Oslo Byplankontor skulle fortelle om de planlagte utvidelsene av Oslo Havn. Under dette møtet ble det lagt frem en oversikt som i korte trekk gikk ut på at det i løpet av noen år ville bli en utvidelse av Oslo Havn, noe som også ville omfatte klubbens eiendom. Så på nytt – for femte gang – måtte klubbens styre innse den kjensgjerning at nytt klubbhus måtte bygges.

Årene gikk, og flere komiteer var i arbeid med saken uten at mye skjedde. I 1977 ønsket kommunen fortløpende i saken, og arkitekt Karel Stork utarbeidet et forslag til klubbhus lokalisert på Myren på Malmøya. Etter en del diskusjoner både med kommunen og lokalmiljøet ble området på Myren overdratt til klubben i slutten av 1981. Samtidig ble man enige om oppgjør for ny og gammel tomt, samt erstatning for det gamle klubbhuset. Totalpris for huset ble kr 3.000.000,- samt at klubben mottok et rente- og avdragsfritt lån på kr 2.450.000,-. Makeskifteoppgjøret for ny og gammel tomt tilførte klubben ytterligere kr 300.000,-.

Høsten 1981 ble det sendt ut anbudsinnbydelse samtidig som grunnarbeidene tok til. Resultatet ble at Høyer Ellefsen AS ble valgt som hovedentreprenør, og byg-

Klubbens opprinnelse

gingen begynte påsken 1982. Grunnflaten i det nye klubbhuset var på 1001 kvadratmeter inneholdende blant annet to båthaller på henholdsvis 220 kvadratmeter og 264 kvadratmeter. Den ene skulle brukes som trimrom i vinterhalvåret.

Grunnarbeidene på klubbhuset på Myren startet opp i påsken 1982.

Første etasje inneholdt dessuten robasseng, badstue og garderober. I andre etasje, som er på 365 kvadratmeter, var det plass til møterom, styrerom, kjøkken og vaktmesterleilighet. Total kostnadsramme for prosjektet var beregnet til 5,5 millioner kroner. For å holde kostnadene nede ble det lagt ned betydelige mengder dugnadsarbeid fra medlemmene. Huset ble offisielt åpnet den 8. mai 1983.

Det nye klubbhuset ligger idyllisk til på Myren sør på Malmøya.

Det nye huset imponerte og begeistret både medlemmene og andre, og var et topp moderne idrettsbygg med mange fasiliteter. Aktiviteten i klubben økte i de påfølgende årene.

Det nye bygget kostet imidlertid en god del mer enn planlagt, og det viste seg at driftskostnadene var store. Allerede i god tid før det nye båthuset sto ferdig, var erstatningssummen for det gamle anlegget brukt opp. Med vage (ikke skriftlige) løfter fra Park og Idrett og Havnevesenet om at sluttfinansieringen ville bli ordnet på en eller annen måte, gikk klubbens styre til banken og fikk lån til å fullføre bygget. STUI (tippemidlene) kunne ikke utbetale de 1,3 mill. klubben var lovet derfra før ferdigattest forelå. Det var så mange detaljer som måtte ferdigstilles, delvis på dugnad, at godkjent ferdigattest og avsluttet byggregnskap tok 3 år. Med en galopperende rente med topp på 18 % rant pengene ut og gjelden økte med faretruende hastighet.

Samtidig var klubben i sin desidert mest aktive periode gjennom tidene. Regattadeltakelser og reiser medførte store utgifter. Driften av det nye huset sprenget alle budsjetter. Strømgningene var astronomiske, og utleien av festlokalene var helt utilfredsstillende økonomisk. Styret måtte ta alvorlige grep og en lang rekke alternative utnyttelser av hus og tomt ble utredet, deriblant: Samarbeid med Kajakkskretsen, Handicapidrettskretsen, barnehagen, Bundefjorden Seilforening, et utviklingsfirma som ville etablere et minihotell integrert med roklubben m.m.

Klubbens opprinnelse

Kreditorene presset på, og Sparebanken NOR som den mest aggressive forberedte tvangsauksjon av eiendommen. Gjeldsproblemene ble kjent i de store mediene og mange liebhavere begynte å sverme rundt kaka. Den direkte gjelden til sparebanken utgjorde ca. 2,6 mill. og de krevde morarenter på 18 %. Da gikk det fort utforbakke. I tillegg hadde klubben noe mer diffuse forpliktelser til Havnevesenet og entreprenøren på til sammen ca. 3,4 mill.

Erstatningssummen for det gamle klubbhuset var brukt opp lenge før det nye klubbhuset sto ferdig. Her holder man på å montere rørene til robassenget på dugnad.

Som tidligere nevnt hadde styret motvillig inngått forhandlinger med Bundefjorden Seilforening (BSF), men de halte ut avgjørelsen i det uendelige med alle slags påskudd. Med 18 % løpende rente var vi ikke i stand til å håndtere dette i månedsvis. Seilforeningen avholdt et møte med sine medlemmer for å legge en plan for overtakelse av roklubben. Torbjørn Ouren (Tobben), som da ikke var i styret, fikk vite om møtet og gjorde avtale med ORKs formann Kjell Hunstad og Oslo Idrettskrets generalsekretær Finn Hauger om at Tobben skulle prøve å komme inn på møtet for å finne ut av BSFs planer, og om de i det hele tatt var interessert i å hjelpe oss eller, som vi mistenkte, ville falle oss i ryggen. Til tross for navnekontroll ved inngangen, kom Tobben inn og fikk vite om slagplanen. BSF satset kun på

at eiendommen kom på tvangssalg og at de ville få den for et par mill. Roklubben ved styret ville da sitte igjen med resten av gjelden, men uten eiendommen. Finansieringen hadde BSF tenkt å få til ved å selge båtplasser til sine medlemmer mot store innskudd. Innskuddene skulle de enkelte medlemmene lånefinansiere og trekke gjeld og renter fra på skatten. I fall roklubben var interessert, måtte de kjøpe seg innpå igjen for å få tilgang til noe av eiendommen. (Det hadde jo ikke vært så lett hvis det eneste man satt igjen med var materiell og gjeld.) Ved møtets slutt ble det avstemning: 64 stemmer for, den eneste som stemte mot var Tobben. Etter møtet bar det rett hjem til familien Hunstad på Malmøya. Her ventet formannen og resten av familien spent på hva kvelden hadde avslørt.

Etter dette møtet ble det klart at klubben måtte klare å finne sin egen løsning. Banken var på forhånd forsøkt mildnet uten hell. Det eneste de vurderte var innbetalinger og sikkerhet.

Heldigvis hadde Tobben tilgang til sikkerhet i eiendom, og med grunnlag i sikkerhet for 2,5 mill. kom klubben endelig på talefot med banken. John Giltvedt, Johnny Berntsen, Torbjørn Ouren og Frank Hansen hadde hyppige møter på høyt nivå med banken. Først fikk de til en nedsettelse av den løpende renten fra 18 % til 12 % og noen dagers rentefritak. Deretter ble det klart at den reelle muligheten klubben hadde for å reise penger, var ved seksjonering av huset. Tiden var knapp og de eneste vi fant som var villige til å satse på prosjektet, var Frank Hansen og Torbjørn Ouren, som begge var avhengige av å omgjøre sine deler til bolig. Ole Raadim utarbeidet de nødvendige offisielle papirer. Knut Rysstad foretok senere den offisielle seksjonering slik at alt ble lovformelig avklart. Banken fikk 1 mill. av hver av de nye beboerne, og resten av bankens gjeld (ca kr. 660.000,-) ble plassert som boliggjeld i Tobbens eiendom til en langt gunstigere rente enn tidligere. Martha Hunstad, som på denne tiden var den drivende kraft i "Café Årungen", satte inn alle resurser for å betale ned på denne gjelden. Resultatet ble at hele 2. etasje i det nye huset ble solgt for å gjøres om til 2 leiligheter. Roklubben har forkjøpsrett ved salg av disse. Dette krevde en lang rekke ominnredninger rundt om i huset. Det opprinnelige vektrommet ble møterom. Vektrommet ble flyttet til inngangspartiet. Det ble laget et nytt kjøkken i et opprinnelig fyrrom m.m. Fra festsalen i 2. etasje ble kontoret og styrerommet delt fra og utstyrt med egen inngang. I tiden etter fradelingen av 2. etasje begynte daværende havnesjef, Lende, å kreve

mer penger. Kr. 410.704,- (som var utgifter til el-installasjoner utført av Havnevesenets el-avdeling) ble det krevd årlige renter for. Til tross for at det i de muntlige forhandlingene før byggestart ble slått fast at Havnevesenet skulle ta disse utgiftene på egen kappe for å få komme fort i gang med Ormsund havn.

Et annet skjelett som falt ut av skapet var et beløp på kr. 2.445.000,- som skulle være et rente- og avdragsfritt lån fra Havnevesenet med rett til forlengelse. Før byggestart ble klubben også her forsikret om at dette aldri skulle forfalle til betaling! Det ble en lang og hard duell med Havnevesenet hvor klubben til slutt (1995) fikk støtte fra Oslo Idrettskrets og Roforbundet til et møte på rådhuset hvor daværende byråd Raymond Johansen, som også var styreleder for Havnevesenet, fikk til en ordning hvor gjelden skulle parkeres uten renter som en heftelse på Roklubbens seksjon, men ikke skulle forfalle før Roklubben ble nedlagt eller avhendet sin del.

Dette medførte en betydelig lettelse i klubbens økonomi ikke minst driftsmessig, noe som gjorde at man kunne benytte mer ressurser på det sportslige.

De siste 10 årene har klubben satset på en større bredde i tilbudet til sine medlemmer. En har vektlagt aktiviteter og tilbud som har gitt et større tilbud til flere. Vi var heldige, og fikk en fot innenfor markedet for spilleautomater i 90-årene. I tillegg så åpnet vi for å lage avtaler for bingo direkte med entreprenør. Dette ga et fundament for sparing og en kunne sette penger på konto, samtidig som en klarte sine øvrige forpliktelser. På det aktive plan var første steget innføring av familie-medlemskap og bedre forhold i gymsal, vektrom samt innkjøp og reparasjon av mosjonsmateriell. Vi har fått kontroll med utgifter og inntekter, samtidig som vi har gjennomgått og fått nedskrevet alle avtaler. Dette har gitt mye klarere økonomiske rammer, noe som igjen ga basis for å kunne invitere inn idrettslig aktivitet for hele familier. 1/3 av klubbens medlemmer er per i dag nye for oss, og dette skiftet har pågått en 5 års tid. Samtidig har vi registrert rundt 160 medlemmer under 25 år. Idretten hos oss har skiftet karakter, og den organiserte idretten er i dag en mindre del enn den uorganiserte. Våre medlemmer vil i dag trene når det passer best, og være mindre avhengig av faste tidspunkter.

Dette er en utvikling hvor vi holder fast ved ro-idretten og misjonerer den så godt vi kan, men aksepterer at huset og treningstilbudet også omfatter annen aktivitet. Vår tanke er at dersom ro-tilbudet og materiell samt trenere er på plass, så kommer også aktiviteten tilbake. Det er klart at en slik omlegging tar tid og krever

mye jobb av hele styret. 10-15 år er gått, og vi møter i dag bedre de forventninger som medlemmene har til fasiliteter og treningstilbud.

Nye utfordringer står for tur og vi planlegger et nytt treningsrom for roergometer trening under terrassen mot båtplassen. Er vi heldige, så kommer dette på plass i løpet av 2009. Videre så har vi i alle år manglet en større kvinneandel i komiteer og styret. Her må det jobbes, og det vil igjen bidra til en bredere og mer sammensatt klubb.

Klubbhuset på Myren er godt vedlikeholdt, og modernisert ved behov. Sist høst ble det foretatt ombygging og et nytt vektrom installert.

Sportslig sett har Ormsund Roklub hatt stor suksess. Klubben har vunnet totalt 111 NM-gull i senior og 52 NM-gull junior. Alf Hansen topper suverent med 59 NM-gull, fulgt av Frank Hansen med 44 NM-gull og Hans Magnus Grepperud med 33 NM-gull. Deretter følger Lars Bjønness med 30 NM-gull. Klubben har videre vunnet 12 kongepokaler. Klubbens første olympiske medalje var en bronsemedalje fra OL i Stockholm i 1912 i firer innrigger. På laget den gang satt Claus Høyer, Reidar Durie Holter, Magnus Herseth og Karl Frithjof Olstad med cox Olaf Bjørnstad. Internasjonalt husker vi alle OL-gullet til Alf og Frank Hansen i Montreal i 1976. En rekke OL-medaljer fulgte i kjølvannet av dette, siste gang til Lars Bjønness som satt i dobbeltfiren som fikk sølv i OL i Barcelona i 1992. Listen over VM-medaljer er enda lengre, men toppes av VM-gull i 1975, 1978 og 1979 til Alf og Frank Hansen. I 1982 vant Hans Magnus Grepperud VM-gull i toer, og i 1989 og 1994 vant Lars Bjønness VM-gull i dobbeltsculler.

Styret i jubileumsåret har bestått av:

Leder	Per Giltvedt
Nestleder	Lars Bjønness
Forretningsfører	Kjell Løvlie
Rosjef	Hans Magnus Grepperud
Sekretær	Per Brandsdal
Hussjef	Torbjørn Ouren
Materialsjef	Lars Petter Fjeld
PR/undervisning	Jens Chr. Riis
Tiltakssjef	Dag Eriksen

Klubbens opprinnelse

Alf Hansen, Frank Hansen, Knut Rysstad og Hans Magnus Grepperud med cox Jon Sigurd Riis vant kongepokal i firer m/styrmann i 1978 og 1980.

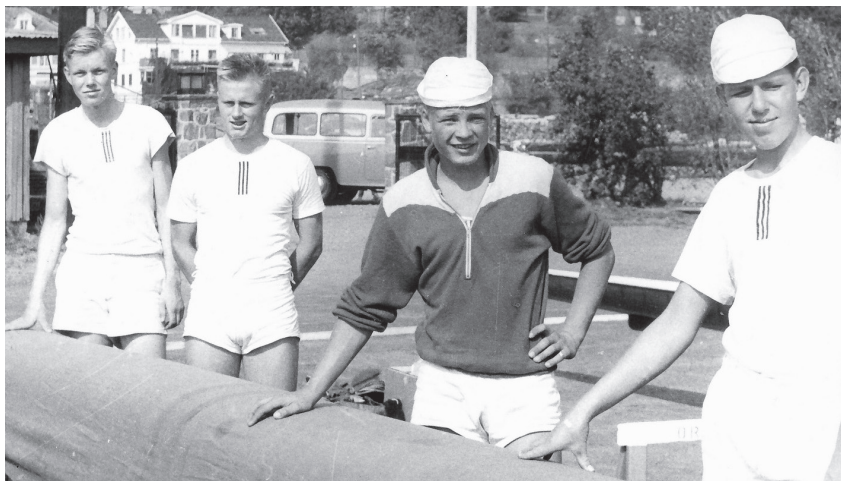
Juniorfireren i 1960

Av Per Ulrikson

Når en ser bakover i tid, med en nesten uendelig rekke av Ormsund-bragder de siste tiårene, er ikke et NM i junior firer i 1960 all verden å slå i bordet med. Men i 1960 hadde ikke Ormsund noe mesterskap i firer å se tilbake på siden før krigen. Og forhåpningene til at dette skulle endre seg i det kommende mesterskapet var heller ikke særlig store.

Det hele begynte i 1959, da vi var 3 roere i Ormsund som var kvalifisert til å delta i ungdomsklassen (under 18 år). Vi manglet altså en roer på å kunne delta i firer. Dette løste vi ved å "låne" en roer fra det årets guttelag. Vi fikk derfor satt sammen en firer bestående av Arvid Grone, Gard Øyen, Kjell Benum og Per Ulrikson, med cox Erling Elgaaen. Vi stilte opp i firer innrigger i NM (ikke mesterskapsløp), og hang godt med lenge, inntil det plutselig kom noen kraftige uttalelser fra Kjell på treerplassen. Han hadde klart å dra av svivelen, og årsaken viste seg å være at svivelen sto feil vei da han satte i åren.

Senere i sesongen stilte vi opp i firer uttrigger, og ble hver gang slått av et lag fra NSR.

Fireren bestående av fra venstre Per Ulrikson, Kjell Benum, Gard Øyen og Arvid Grone deltok i NM for juniorer i 1959.

Juniorfireren i 1960

1960-sesongen begynte heller ikke så bra, men et par uker før NM i Horten – etter en treningsstur med begynnerfireren, ble to av oss - Bjørn Fiske og undertegnede – holdt igjen på brygga for å prøve en ny lagkombinasjon. Med på laget fikk vi Bjørn Egeberg og Odd Kolsrud, som ellers rodde junior toer den sesongen. Etter noen årtak var det klarlagt at denne kombinasjonen fungerte bra. Båten sto fjellstøtt, og det var bare å lage rytme, og dra.

Neste gang vi rodde sammen, satt vi i forsøksheat i junior firer i NM i Horten sammen med de antatt hardeste konkurrentene – Christiania og Drammen. Vi hadde imidlertid et greit utgangspunkt: Ingen ventet noe stort av oss, samtidig som vi selv følte at båten gikk bra.

Vi holdt godt følge med de to andre lagene, og var muligens i tet da vi nærmet oss 1000 meter. Da ba de to ringrevene foran i båten om høyere takt, og undertegnede klarte så vidt å presse takten over 30 tak i minuttet. En slik takt imponerer nok ikke mange nå for tiden, og den imponerte vel heller ikke mange den gangen. Men fort gikk det, og det var det viktigste. Med ett var vi et par lengder foran, og de samme to ringrevene bestilte roligere takt inn til mål. Vi skulle tross alt ro finale senere på dagen.

Finalen fikk et lignende forløp for vår del.

Et beskjedent taktiskifte da vi nærmet oss 1000 meter brakte oss i tet, og innover mot mål opparbeidet vi en ledelse på 4 – 5 lengder.

Torbjørn Ouren, som ved den anledningen var tilskuer, skal ha hørt referenten si at: "... nå setter Ormsund ned takten, og øker ledelsen ..."

Juniorfireren i 1960

Norgesmestere i junior firer med styrmann – 1960:

1. Bjørn Egeberg, 2. Odd Kolsrud, 3. Bjørn Fiske, 4. Per Ulrikson, cox Ivar Glomstein.

Klipp fra Aftenpostens sportsside 1.8.1960:

ORMSUNDSSENSASJON

Søndagen åpnet med en kjempe-
overraskelse. Christianias utmerke-
de juniorfirer ble slått ut i kvalifi-
seringsløp og måtte finne seg i å
være tilskuer i finalen som over-
raskende ble vunnet av Ormsund
etter fin, drivende roing.

Firer junior: 1) Ormsund 6.51.2
— Bjørn Fiske, Per-Reidar Ulrik-
son, Bjørn Egeberg, Odd Kolsrud.
Cox: Ivar Glomstein. 2) Stavanger
7.03.2, 3) NSR 7.05.7, 4) Drammen
7.09.0, 5) Bergen 7.10.6.

Selv syntes jeg et NM i junior firer var en storveies presang å få til min 18-årsdag, som var nettopp denne dagen.

Det var ingen ulempe for laget at Ivar Glomstein som var cox balanserte på rundt 40 kg i vekt, og måtte ha med seg 10 kg dødvekt, som ble lagt i bunnen av båten.

I Kjørboregattaen et par uker senere ble juniorfireren påmeldt i både senior- og juniorklassen, som gikk i samme løp. Det gikk over all forventning. Vi vant foran juniorfireren fra Christiania og norgesmestrene i seniorklassen fra NSR. De kan ha hatt en dårlig dag. Men i etterpåklokskapens lys kan en spørre seg hva vi kunne ha utrettet i seniorfirer i NM om vi hadde stilt opp der.

Sesongen ble avsluttet med Jonsvannsregattaen ved Trondheim for juniorfirerens del. Der møtte vi det såkalte "Skøytelaget" - med Hjallis i spissen – to ganger i innrigger, og vant begge løpene. Dessuten deltok vi i et improvisert løp i firer utrigger. Totalt sett var vel dette juniorfirerens tredje treningstur. Og vi hadde neppe mer enn en lett treningstur foran hver regatta. Men fort gikk det hver gang, og det tekniske fungerte perfekt hele tiden.

Mye av æren for våre resultater må tilskrives treneren Viggo Winther. Hva Viggo har betydd som instruktør for svært mange roere i Ormsund, er vel kjent for de fleste. Mindre kjent er det kanskje at Viggo også hadde bak seg en imponerende karriere i singlesculler. Blant annet vant han junior NM tre ganger for Christiania Roklub.

Juniorfireren i 1960

Viggo Winther i singlesculler.

Fra før fantes bare klinkbygde singlescullere i Ormsund, men i -59 ble en ny sculler anskaffet, som fikk navnet "Orm" (denne båten ble senere Frank Hansens første singlesculler). I perioden -59 til -61 deltok Viggo i noen regattaer med denne båten, og innkasserte to seire til Ormsund.

Den spede begynnelse

Av Alf J. Hansen

Våren 1964 startet min rokarriere, og etter å ha fulgt med broderen et par år var tiden nå inne til å prøve seg. Brytesporten var lagt på hylla, her toppet jeg med et Norgesmesterskap for smågutter. For virkelig å kunne starte på bunnen tok jeg 9 måneder til sjøs, hvor jeg holdt kondisjonen vedlike med South State og lengste løpetur var fra bakken til midtskips. Dette gjorde virkelig susen og første løpetur med gutta i Ormsund var i Ekebergåsen, hvor jeg hadde den blandede fornøyelsen av å se joggeskoene til Arild Rekdal forsvinne oppover lia. Det var forresten her jeg traff Terje Torgersen for første gang, han hadde også ligget i vinterdvale på sjøen, og "tatoogutta" tok følge som desidert siste skanse tilbake til Ormsund. Men: det var jo ikke løpere vi skulle bli!

Granholmen i Sandefjord ble debuten. Ungdomsfirer, dette ble heller ingen suksess, nest sist, nr 5 av 6 deltakere. Dette må ha vært et tøft løp, for det tok 2 år til jeg entret regattabanen igjen.

Våren 1966: På nytt ble røyken stumpa og halvliteren satt bort, jeg fikk med meg en av gutta fra Kampens park, "Moern", og så bar det ned til Ormsund igjen. Ble tatt vel imot og ble presentert for to kjekke karer, Einar Bøhn, teknikeren med en følsom høyre fot til styring, og selve maskinrommet, Tom Ole Bull Olsen. Her var det bare å ta plass så gikk resten av seg selv, og det gjorde det. Årets lag og på pallen i årets turantall. Nå var lillebror Hansen i gang.

Våren 67: "Moern" hadde kasta inn håndkledet, mett av suksess og melkesyre. Her måtte det finnes en "Moern"-erstatning og han var ikke langt unna. Min gamle venn fra Ekebergåsen, Terje T, dukket opp igjen, i en helt annen forfatning enn i 64, og nå hadde vi to mann i maskinrommet. Einar på baugen holdt kursen og jeg takten, resten gikk av seg selv. Det ble et nytt år med mange seiere og mye moro.

Våren 68: Einar trappet ned og Tom ga seg på topp. Terje og jeg fortsatte i toer. Her ble jeg for første gang presentert for dagens formann, Per Giltvedt, med klar beskjed fra moren hans at "ikke noe godteri til den gutten, han skal kun ha frukt og grønnsaker". Det holdt til første Sverigetur, siden levde han på godteri. Han drakk så mye Cola at vi måtte stoppe to ganger under oppvarmingen på Bagsværd

Frank og Alf Hansen under OL i Montreal i 1976.

Sø fordi coxen måtte tisse! Trekløveret ble kåret til årets lag og jeg toppet årets turantall.

Våren 69: Per, Terje og jeg fortsatte i toer, i tillegg fikk vi mulighet til å ro firer med broderen og klubbens skotske mester, Peter Wærness. Etter å ha prøvd oss i et par regattaer, byttet litt plasser og sider, var vi klare for NM i Horten, for å kjempe om Kongepokalen. Bærum var storfavoritt og Thor Nilsen uttalte før start at bestemoren hans ville ha slått to av gutta på Ormsund; les: Terje og Alf. Vi ble omtalt som "Revens revemat"! Bærum ble knust og Kongepokalen gikk til Ormsund, for første gang siden 1925. "Baker'n Viggo", som var hovedårsaken til min karriere, tok helt av og gjorde seg med sin allerede uforståelige dansk, enda mer uforståelig! Thor Nilsen hadde heller ikke noe valg, rens revemat måtte taes ut på Norges åtter til EM i Kladenburg. Formann Arne Stolteneberg stilte opp med lommepenger, 500,- til hver. Peter, Frank, Terje og Alf var blitt proffer!

Dette var Alfs spede begynnelse med følgende sitat: *"Når det var håp for meg er det håp for alle!"*

*Alf Hansen er den av klubbens
medlemmer som har vunnet
flest medaljer nasjonalt og
internasjonalt.*

Det var en gang... i 60-årene...

Av Einar Bøhn

Jeg vokste opp på Vål'enga i samme gård som flere av de store profilene i fotball og ishockey på den tiden, og var på Jordal sent og tidlig. Etter hvert flyttet vi ned til Botsfengslet fordi fatter'n ble forvalter der, og det fulgte hage og leilighet med stillingen. Dette var bare 400 m fra der Alf og Frank bodde, i Borggata.

I dag bor jeg på Kolbotn med en datter, fire utstillingshunder og min kone, Anne-Lise, en nydelig pike fra Nordstrand, som jeg traff i Roklubben. Interessen for rosport dukket opp omtrent da jeg begynte i lære som kjemigraf. Da jeg oppdaget at Arne Stoltenberg, som arbeidet samme sted, hadde tilknytning til Ormsund, kontaktet jeg ham, etter først å ha "snust" på Christiania Roklub. Bredo Olsen jobbet også samme sted og et par fra Christiania. Det tok da bare noen dager før jeg og Tom Ole Bull Olsen (Tobo) møtte opp og spurte etter Viggo. *"Der er robassenget, jeg skal lige ut på vannet og er tilbake om ige lenge"* (skal forestille dansk). Jeg må innrømme at jeg hadde problemer med det danske språket til å begynne med, og det hadde også noen naboer, som ikke likte banning på vannet. Dermed var roundervisning og trening i gang fra første time, og jeg var i gang med det som skulle bli *livet mitt* som aktiv roer i nesten 10 år framover.

I og med at det ikke var noen å danne lag med, fikk Tom og jeg personlig "coaching" av Viggo den første sesongen. Det besto av en løpetur, en halvtime i robassenget, og så ut på vannet med Viggo som cox, når han hadde tid.

Bil hadde jeg ikke i 63, så jeg syklet til klubben, med "Tobo", som bodde på Galgeberg, på bagasjen hjem igjen. Ormsund hadde på denne tiden en elite-firer som besto av Odd Kolsrud, Steinar Selsing, Øivind Hvattum og Bjørn Egeberg (norske mestere). De hadde fått i stand en "seniorgarderobe", som var stengt for oss andre. Vi håpet jo at vi også skulle bli seniorer en gang, og med egen garderobe! Jo da, det ble vi, men da var den garderoben "lagt ned"!

Da jeg dro i militæret i mai 64, skjønte jeg fort at jeg trakk fordeler av at jeg hadde trent godt, og hevdet meg helt i teten i orientering og terrengløp, baneløp, skiskyting og marsjmerket. - Tilbake fra militæret våren 65, var det heller ikke noe lag for Tom og meg. Tom hadde for øvrig rodd en del av 64-sesongen sammen med Alf Hansen.

Det var en gang... i 60-årene...

Da vintersesongen kom, var det som vanlig løpetrening og trening i båthallen. Vi trente med hjemmelagde bukker og vekter, så frostrøyken sto ut av munnen, og ofte var det kaldt vann i dusjen. Jeg er ikke sikker, men tror det var Frank og Torbjørn som hadde ”mekka” det som den gang var ”treningsinstituttet” vårt.

Våren 66 dukket Alf opp igjen med Knut Haugmo (se boka til Frank: *Målet er nådd*). Vi satte da sammen en firer, med Alf som stroke. Denne båten skulle vise seg å bli ganske suveren i begynnerklassen, med 16 seirer. Individuelt tok Alf 20, Tom 18, jeg 17 og Knut Haugmo 16. Klubbens distansemedalje i firer innrigger tok vi også. Vi fikk aldri tid til firer med. Det er vel litt for seint til det nå – hva trur du, Alf? Et av klubbens mestvinnende lag på én sesong ble vi også (Johs. Hauges pokal).

I flere år ble det ofte til at vi sov og spiste (dårlig nok) på gulvet i dusjer og garderober, eller i hytta på lastebilen i inn- og utland. Da vi begynte å tjene egne penger, kunne vi for eksempel bo på hotell - da kom også bedre resultater.

Jeg tok sertifikat i militæret, og kjøpte i 65 en Ford Custom cupé, 1951 mod. som vi i 66 brukte fram og tilbake til klubben, og noen ganger til Årungen. Jeg husker en kveld jeg plutselig satt med hele tenningsnøkkelsystemet i fanget. I løpet av 66 hadde Forden gjort sitt og ble i mars 67 byttet ut med en Volvo Amazon (se Ormsund Tilskuer nr. 11, 1967). Da ble alt mye enklere. Jeg kunne blant annet, når jeg jobbet skift (det måtte jeg hver vinter), hive meg i bilen i spisepausen (litt lang for å si det mildt), for å være med og løpe ”mila”. Deretter bar det rett tilbake til Majorstua for å jobbe videre. I sommersesongen søkte roklubben om fritak fra skiftarbeid for meg. Arne Stoltenberg hadde vel kanskje et ord med der.

På sletta, ved den gamle roklubben, spilte vi et par år basketball som oppvarming. Jeg husker at Alf og jeg ”skremte” Per Giltvedt, som den gang var cox, med at dersom han ikke gjorde som vi sa, så skulle vi få noen av jentene som vanket i klubben til å gi ham en klem – da forsvant han som et olja lyn.

Det var en gang... i 60-årene...

*Fra venstre ser vi Knut
Haugmo, Einar Bohn, Alf
Hansen og Tom B. Olsen
med cox Ivar Glomstein.
De ble kretsmeistere på
Årungen i 1966.*

I 1967 kom Terje Torgersen inn på laget, da Haugmo ga seg. Vi fikk etter hvert et veldig bra lag som rodde firer med og uten i junior (Sverige), senior og i eliteklassen. Toer og innrigger rodde vi også. Under et opphold på Bagsværd i Danmark trente vi sammen med vår største konkurrent, en firer fra Drammen Roklubb, og benyttet da anledningen til å sette sammen en kombinasjonsåtter. Vi rodde også en regatta i Norge, som vi forbigår i stillhet. Drammensbåten vred seg som en mark og var vrien å ro, selv om det gikk ganske bra i Danmark.

På høsten spilte vi fotball mot våre gode roer-venner fra Drammen. Etter en knallhard kamp i gjørme-hølet på Lille Marienlyst, som det står i Årboka 67, vant vi 3-0. Sitat: "Etter kampen ble vi utfordret til stafettløp. Hver etappe var på ca.

Det var en gang... i 60-årene...

150 m, frem og tilbake. Vi tapte, dog etter close race det meste av veien. Grunnen til nederlaget ligger muligens i vår primitive snu-teknikk. Vendemålet var nemlig et gjerde, og enkelte av våre løpere misforsto åpenbart fordelene av å kaste seg i gjerdet og bli slynget tilbake, idet de spontant kastet seg på nærmeste jernstolpe."

Før 1968-sesongen ga "Tobo" seg og Peter Wærness ble med på laget. Jeg tror vi dette året fikk seire i enda flere båtclasser, enten sammen i firer med og uten, eller at vi splittet oss i toer med og uten, og i dobbeltsculler. Dessuten rodde jeg noen "godkjente" løp i sculler.

Noen episoder fra disse årene forteller litt om hvordan vi etter hvert ble "preparert". Dagen etter svennelaget mitt - jeg var så vidt i seng - ringte det på døra. Der sto Alf og Frank - vi skulle nemlig løpe fra "Botsen" til Vangen i Østmarka - halve veien med ryggsekk. Det måtte da være over en mil? Jeg husker at vi kom fram, men det var med nød og neppe for mitt vedkommende. Jeg var vel "stilleste gutt på sovesal én" den kvelden. Dagen etter løp vi hjem igjen. Det ble etter hvert mange løpeturer fra Bøler (der Terje bodde) til Vangen og tilbake.

Jeg ble aldri noen skiløper, og en gang brødrene ville vi skulle trene på ski, prøvde jeg å "snike" meg unna med at jeg hadde brukket en av skiene mine (og det var sant). *"Ikke noe problem, vi har ski på loftet!"*, *"Ok da!"* Så bar det bort i trappa i Borggata. Der lå det et par Blåskia, hvor begge tuppa var limt. Jeg hadde et lite halmstrå igjen: *"Bindingene passer ikke til støvla mine!"* Den gang ei - gutta hadde da drill! Jeg tror jeg har skia og støvlene ennå.

Et år som Frank skulle gå Østmarkrunden - det året ca 3,5 mil tror jeg det var - skulle Alf og jeg være "matstasjon" med boller og vørterøl - trodde vi. Gjett om vi ble "lange i trynet" da Frank dukket opp med et lurt smil og to startnumre, ett til hver av oss to. Et lite helvete ble det for meg, uten forberedelser, men i mål kom jeg (på Blåskia). I dag ville jeg ikke vært turen foruten (lett å si nå).

Vinteren 68/69 hadde vi også trent i klubbhuset og på Nedre Bekkelaget skole med Viggo. Fra nyttår også med Norges idrettshøgskole som utgangspunkt, og i mai satt jeg i vår elite-firer fra høsten før, med Frank, Alf og Terje. Etter kvalifisering ble vi tatt ut til å representere Norge i den internasjonale Lübecker-regattaen. Der ble vi nummer 3, 1,5 sek. etter Dansk Forening For Rosport (pokker og). Vi ledet på dem 150 m fra mål, men datt fra hverandre da vi begynte spurten. Vant gjorde DEUTSCHER R.V.

Øyvind Wang har hatt lang fartstid i klubben på forskjellige lag og båter. Han og jeg hadde denne sesongen flere gode løp. Blant annet rodde vi elite-toer med og uten, senior dobbeltsculler og firer elite med Alf og Terje. Øyvind og jeg trente en del uten Viggo som instruktør og tapte nok mye på det.

Jeg hadde også noen store "opplevelser" i min tid som roer av å kjøre våre to lastebiler i flere sesonger. Den første, "David", oppkalt etter en av våre store sponsorer og medlem, installatør Arne Davidsen. Etter diverse turer i inn- og utland og mange turer til Årungen fikk bilen "nok", en kveld på hjemtur, ved "Katten" på Mosseveien. Alle bak i hytta tro til og dytta (oi, det rima), og en cola til hver var nok til å få bilen til klubben. *Bra jobba, gutter!* - Bilen kom aldri på veien igjen. Vi fikk ny brukt lastebil gjennom Gustav Stoltenberg. På vei til elveløpet mellom Skien og Porsgrunn et år var bilen med Torbjørn Ouren ved rattet så forsinket at vi måtte skifte underveis. Aldri før eller senere har jeg knytt på meg joggeskoa oppunder taket i ei hytte, bak på en lastebil i "hundre", og i vektløs tilstand. Vi rakk starten, og møtte blant andre et dansk elitelag, og et lag fra Bærum. Vi lå omtrent likt da under 1000 m gjensto (distansen er som kjent 8000 m). Da dro Bærum ifra, og vi fikk beskjed fra vår cox, gang på gang (måtte vært minst 8 ganger), at det bare var 250 m igjen. Etter diverse spurter gikk vi "tomme". Bærumgutta vant hvert sitt Porsgrund kaffe/middagsservise (samma kan det værre), og vi på 2. plass, hakk i hæl, ei lita skål hver. Det var *ikke* vår eminente cox gjennom mange år med harde race, Ivar Glomstein, som da styrte båten.

Jeg hadde også gleden av å "oppleve" to av klubbens markante skikkelser: Egil Kopperud og Vidar Bergersen. På 60-tallet var det flere skoselgere i klubben, og mye kunne vært fortalt om sko, flotte taler, Teacher-Genever og cigarer. Beat-aftenene var berømte midt på 60-tallet, med 5 kr i inngangspenger og fulle hus. Mange som fremdeles spiller i band snakker ennå om hvor stort det var å få spille i Ormsund Roklub. Vi hadde blant mange kjente band "Beatniks", som opptre ennå, og "Pussycats" på scenen.

Den siste offisielle regattaen jeg rodde, og hvor vi ble norgesmestere, var i 1972. Jeg var riktignok med i "pesen", i 76, og dessuten hadde Terje Torgersen og jeg en herlig opplevelse av å få "låne" HILTI, OL- dobbeltsculleren til Frank og Alf, på Årungen samme år.

I min tid som aktiv rodde jeg regatta i alle båttyper, unntatt to som har kom-

Det var en gang... i 60-årene...

met til siden. Jeg har rodd på begge sider og også stroket toer med og uten og dobbeltsculler. Rett etter at jeg la opp roingen, var det litt rart å møte Viggo og Ormsund-gutta igjen, en lørdag, i badstua på Idrettshøyskolen, og ikke være "en av dem". Jeg hadde da konkurrert i terrengløp Sognsvann rundt (nr. 3).

Jeg satt to år i styret i roklubben som formann i yngres avdeling, og ett år som vara. Yngres avdeling var den gang de første i klubben som tok i bruk huset på Myren - der roklubben ligger i dag - med fyr på peisen og Viggos gode wienerbrød. Dessuten var Frank og Alf der, og viste film og lysbilder fra München-OL.

Jeg har alltid vært glad i å trene, så jeg prøver å trene ca. en time, om mulig tre ganger i uka. Treningen kan jeg gjøre på dagtid, ved, på og rundt Kolbotnvannet. Vi er også noen naboer som har dannet det vi kaller "Kuldebunden Ro & Selskabelighedsforæning". Flere har raskere robåt enn meg, men jeg tar' em på teknikken. Det er også en kajakkklubb her, som jeg har vært medlem i og padlet regattaer i toer og ener kajakk (klarte ikke å holde meg borte). Jeg overtok trykkeriet til "Nikken" for 20 år siden, dermed ble arbeidsplassen min bare 5 min. unna. Hundene har også tatt mye tid og mange helger.

Ja - dette var noen raske betraktninger og noen få av mange gode minner. Per ga meg egentlig bare en kveld til å få skrevet dette, men etter "harde" forhandlinger fikk jeg en uke på meg. Jeg må bare beklage dersom det forekommer faktafeil - og det gjør det nok (Alzheimer light).

Til slutt vil jeg bare runde av med å si at jeg i alle år har hatt stor glede av mitt medlemskap og kameratskapet i Ormsund Roklub.

ORMSUND *cocktail*

Dette utrolige fenomenet av en cocktail så dagens lys i Ormsund Roklub på midten av 60-tallet.

Den resulterte i at samfunnet ble tilført flere briljante ressurspersoner.

Ingrediensene var svært differensierte, og dosene kunne varieres og tilpasses individuelle ønsker og interesser.

Cocktailen hadde i tillegg en sterkt oppdragende effekt og medførte at brukerne i tillegg fikk sterke kropper og et vellykket ytre.

Man blander altså:

- En stor dose godt kameratskap
- Treningsvilje
- Idealisme
- KonkurransEinstinkt
- Oppofrende ledere
- Sure løpeturer i rått fjordvinterklima Nordstrand eller Malmøya rundt
- En dansk baker
- Lange gode treningsøkter på Årungen
- En sliten lastebil påbygget "sovekasse" til 10–15 håpefulle roere
- Brusboks i garderoben (Med lagerøl. Ble brisen etter fire stykker!)
- Bjørnevandring i Vassfaret (Undertegnede var lokkebær)
- Fårikålmiddag med Oldermannsligaen

Det må imidlertid advares mot at denne cocktailen virket svært vane-dannende og i enkelte ekstreme tilfeller må nytes resten av livet...
SKÅL!!!

Vennlig hilsen
Roar Melin

Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø!

Av Morten Grepperud

Arvelig belastning med 2 fettere og storebror, gjorde sitt til at det ble roing. Klubben lå i nærheten og å bli kjørt noe sted var ikke tema. Jeg ble dratt inn som cox og var sikkert ikke mer enn 8 år første gang. Medlem ble jeg i 1972 – 10 år gammel. Den gang lærte coxen å styre laget med kommandoer for å ta ut båt, snu den (mot fjellet) og også snu den ute på vannet.

På denne tiden eksploderte medlemstallet med unge medlemmer. Mange kamerater fra nærmiljøet, men også fra Tveita og Nordstrand. 50 stk ble fordelt på lag og ble tildelt ukedag og fast lagleder. Betegnelsen ”Sneipers” ble innført og det ble også opprettet klasser for oss på regattabanen. Klubben puttet oss stort sett i 4’er med styrmann. Treneren coxet og instruerte! Det var jo store båter – små kropper og Stor styrmann. De store gutta i klubben var gode – kull etter kull representerte Norge i junior VM, og vi smågutta sugde til oss alt vi kunne der vi satt i garderoben med altfor store ører.

Sneipers sammen med Alf Hansen og Peter Wærness. Bildet er tatt på midten av 70-tallet.

Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø!

Vi vokste til vi også og miljøet var godt, forbildene hadde vi og lista ble etter hvert lagt høyt.

Vi visste hva som skulle til og vi strevet og prøvde. Juniorårene var fantastiske. Ormsund hadde egen buss og kreative ledere / foreldre bidro til flotte turer og opplevelser og ikke minst så var det plutselig jenter i klubben også. Dugnadsånden var god og vi hadde påskesamlinger i Danmark, Tyskland og Østerrike. Lagene våre var gode og vi fikk testet oss litt internasjonalt.

Tampere-regattaen var et høydepunkt. Klubben ble alltid invitert dit, og finnene var kjempestore, men kunne stort sett ikke ro. Problemet var at de også inviterte russere. De var på vår alder, var dobbelt så store og kunne ro! I motvind slo de til og med vårt seniorlag, men i medvind øynet vi sjansen – ga alt i starten – og var med en stund. Vi var gode i medvind!

Første år i Junior A firer klarte vi ikke å kvalifisere oss som klubbfirer til VM. Helge, Nils Jørgen, Jacob og jeg vant alle løp i medvind, men tapte i motvind og på flatt vann. Junior VM i Moskva gikk i fantastisk medvind – der skulle vi hatt det gøy!

Jeg har selv alltid rodd med én åre og på strokesiden, men en gang gjorde vi en dustete idé om til praksis. Før sesongen testet vi i vektrommet hvilken arm vi var sterkest i og regnet med at hvis vi hadde den armen som ytre arm – ville vi ro fort. Vi rigget om hele båten og startet sesongen på uvante plasser. Klubben hadde da skaffet en lønnet svensk trener – han kjente oss ikke fra før, og han ble ikke direkte imponert! Etter noen økter brøt vi sammen – tilsto og brikkene falt på plass igjen. Sesongen endte nå opp med at vi fikk med halve laget av en åtter til junior VM, selv fikk jeg være flaggbærer med betennelse i et håndledd.

Spranget til senior fikk vi alltid høre at var så stort, og med ny skole og heftig mye hjemmelekser telte jeg på knappene om å avslutte. Jeg ga beskjed til forbundet om at jeg ville gi meg, men det kriblet jo og jeg syntes det var gøy å løfte vekter. En liten kort koseøkt bare. Løftet også i gymtimene på skolen, og når jeg telte var jeg fort oppe i 9 økter i uka. Jeg gikk ikke fort på ski den vinteren! Beslutningen om å fortsette fikk jeg etter å ha snakket med Espen Treider. Gi deg - hvorfor skulle du gi deg? Nei det skjønte han ikke!

Så begynte en ny morsom epoke! Frisør-firer'n. Atle Aamodt var ferdig med befalsskole, Knut "Frisør'n" Grimstad hadde imponert oss med en veldig styrke
98 vanvittig iver på treningene. Da var vi tre. Peter M. Kolbe kom inn i klubben

Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø!

med norsk kone og bosatt på Nordstrand. Peter var tysk og tålte dårlig Ormsund-kvarteret – de 15 minuttene vi alltid hang etter. Vi skulle jo skifte og skravle etc. Kolbe hadde lagt opp – vi syntes han så litt utrent ut – med kul på magan. Vi syntes jo vi var store og sterke og hadde noe å komme med, men etter vår første start (inne blant utstikkerne på Sjursøya) hever Kolbe stemmen litt oppgitt og sier: ”Altså enten må vi dra hardt igjennom vannet – eller så må vi ha høy takt – og dette var jo ingen av delene!” Vi hadde jo tatt i så vi var blå i trynet – syntes det var en bra start, men ingen turte si noe. Det varte ikke så lenge med Kolbe på laget – men han kom inn i miljøet og vi skrøt av at vi hadde trent ham opp igjen. Senere tok han 5 VM-gull og 3 OL-sølv i singlesculler.

*Knut Grimstad
"Frisør'n" var
en inspirator og
pådriver for sine
treningskamerater.*

Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø!

Frisør-firer'n gav seg ikke – vi leita opp Bassus fra Bærum Roklubb, dro alle ut til Najaden på Bygdøy hvor han jobbet som servitør. Dette var jo den gamle makker'n til Hesten som hadde gitt seg. Bassus savnet romiljøet og ble med. Han var i hvert fall sterk nok. Firer med styrmann var den perfekte båttypen for oss, men pen roing var det ikke. Best husker jeg da Frisør'n hadde lurt Bassus til å kjøpe ett par røde cowboystøvler i Amsterdam. Vi andre gikk ut og ventet – det varte og det rakk før han kom ut med 2 par. Han tenkte som så at det å finne sånne støvler i str. 48 nok ikke var så lett andre steder. Auda.

Senere – 1983 kom Tom Torgersen fra Drammen Roklubb inn på laget – Frisør'n røyk ut, men vi ble fremdeles omtalt som Frisørfirer'n. Frisør'n var en type – etter å ha kjørt igjennom hele treningsprogrammet så måtte vi ta en dessert. Dette var gjerne 4 x start og 20 tak eller lignende, men det var ekstra – noe som de andre ikke gjorde og det hadde han stor tro på. Gutten var jo så intens at han fikk det alltid som han ville! En tur vi hadde ut fra Ulvøysundet i sterk medvind: Frisør'n snur seg og hevder at det er mye mindre bølger videre utover. Vi andre skjønner jo at bølgene jo blir større og større, men vi er lei av typen og kjører på. Frisør'n biter det ikke i seg og vi må vasse i land på Katten for å få tømt båten. På økter det røynt på ropte han ”Jan Baalsrud” – det satte ting i perspektiv. Etter en sjeldent god økt var kommentaren – ”nå kan dem hete hva dem vil!” Knut Grimstad døde jo altfor tidlig – 38 år gammel, men det var litt av en type!

Siden ble det 2-roing på meg sammen med Tom. Problemet vårt var at vi skulle konkurrere med Hans Magnus og Sverre. De var jo verdensmestere og ikke så lette å ta. Flere enåra folk å slå seg sammen med manglet – så det hele ebbet ut på et vis. En gang må man jo ta en beslutning som går ut på hva man skal leve av her i livet. Vi snakket stadig om at det gjaldt å skaffe seg en pen og rik kone – sånn at man bare kunne flytte inn med tannbørsten sin. Tom gjorde det, jeg begynte å jobbe!

Morten og Hans Magnus Grepperud ved premiebrygga.

Hans Magnus gav seg også nå, og altfor tidlig. Alf ville gjerne ha med Hans Magnus videre og tilbød ham statsstipendet sitt – uten at det hjalp. Vi trappet nærmest ned samtidig og året etter rodde vi 2 – ca 5 økter i uka og alltid intervall. Vi vant med litt for mye her hjemme og tok en årlig tur ut for å få brynet oss, men også – spesielt for Hans Magnus – å holde kontakt med gamle kjente i det internasjonale romiljøet.

I etterkant av det å satse det man kan på idrett så er det sikkert ting som kunne vært gjort bedre / annerledes, men faktum er at jeg sitter igjen med kun gode minner. Selv om jeg ikke nådde helt opp – så prøvde jeg virkelig. Jeg vil anbefale alle som har muligheten til å ta sjansen.

Roing er en fantastisk sport, men når man satser alt i en idrett så er det vanskelig å prøve noe annet. Vi syntes jo vi var gode til å sykle, for eksempel, men kunne jo ikke ta oss tid til å stille opp i ett ritt. Selv etter at målet var kun å bidra på klubbåter i NM – så turte jeg ikke å trene på motocross – tenk om jeg ble skadet. Skade er vondt, men mye verre er det å svikte laget.

Episoder fra en oppvekst i et godt idrettsmiljø!

Det ”å sitte i samme båt” – det kan vi som har rodd på lag. Dette sitter i veggene i Ormsund Roklub, og er nok en av grunnpillarene vi har. Det er fremdeles veldig gøy å ro, sitte og skravle i garderoben med kamerater fra altfor mange år siden. Klubben har jo i perioder vært et fristed for å slippe å hjelpe til hjemme som ung, og jammen funker det nå også!

Roklubben på slutten av 70-tallet

Av Ole I. Iversen

I 1975 var vi en gjeng gutter på 16-17 år fra Ekeberg/Bekkelaget som fant på at vi skulle begynne å ro. Vi oppsøkte Ormsund Roklubs hus i Ormsundveien og ble tatt velvillig imot. I den første perioden var det Kåre Melin og Bjørn Magnussen som tok seg av oss. Vi måtte alle sammen igjennom grunnleggende opplæring i robassenget før vi fikk slippe ut i firer innriggeren Reidar Dahl. Utover høsten ble det færre og færre igjen i guttegjengene, og til slutt var det bare Atle Aamodt og meg selv som fortsatte å trene på roklubben. På den tiden kunne man ikke bare komme og melde seg inn i klubben sånn uten videre. Man måtte ha en anbefaling fra to personer som allerede var medlemmer. Jeg var så heldig å kjenne Vidar Bergersen som var æresmedlem, så jeg slapp med anbefaling kun fra ham. Det neste nåløyet var å få tildelt et garderobeskap. Dette var en ære som ikke var alle til del. Kun de som regelmessig stilte på trening, og som viste tilstrekkelig innsatsvilje, fikk tildelt garderobeskap. Jeg fikk tildelt garderobeskap sommeren 1976. Dette var en periode med stor aktivitet i klubben. Alf og Frank Hansen hadde året i forveien vunnet VM i Nottingham og ble i 1976 olympiske mestere i Montreal. En juni-orfirer bestående av Hans Magnus Grepperud, Knut Rysstad, Erik Fjøsne og Rolf Bråthen vant omtrent alt som var mulig å vinne, og det ble også satt sammen en kvinnelig junior firer med styrmann som også gjorde det godt på regattabanen. Dette var veldig motiverende for oss som var nye. Min første deltakelse på en ordentlig regatta tror jeg var junior NM i 1976, der det var satt sammen en firer innrigger med forholdsvis uerfarne roere. Vi kom sist, men det var ikke så farlig så lenge vi hadde det gøy.

Ormsund var, og er, en roklubb med ærverdige tradisjoner. Den årlige åpningen av rosesongen har i alle år vært et viktig arrangement.

Roklubben på slutten av 70-tallet

På bildet ser vi roklubbens formann, Torbjørn Ouren, holde Åpningstalen. Videre ser vi Arild Rekdal, Gerd Bråthen og Berit Treider på balkongen.

Under åpningen av rosesongen i 1977 hadde Rune Bråthen oppdraget å døpe en ny sculler. Sculleren fikk navnet «Rødningen».

Ettersom det bare var Atle Aamodt og meg selv igjen av guttegjengen fra Ekeberg/Bekkelaget, ble det til at vi rodde toer. Vi rodde både toer med styrmann og toer uten styrmann. Vi trente forholdsvis hardt gjennom vinter/vår 1976/77 og satset

for fullt under vårt siste år som juniorroere i 1977. Resultatene sto nok ikke helt i forhold til innsatsen. Teknisk sett var vi for dårlige, og vi endte stort sett sist i alle regattaene vi deltok. Etter junior NM, der vi også kom sist, reiste Atle og jeg sammen med Kåre Melin og Hans Magnus Grepperud på to-ukers ferie til Mallorca.

Atle Aamodt (til venstre) og Ole Iversen på vei ut på en treningsøkt våren 1977.

Mitt beste resultat denne sesongen var å bli klubbmester i firer. Jeg la konkurranseroingen på hylla etter dette, men Atle Aamodt sto på videre og har flere norske mesterskap på sin merittliste.

En annen kamerat fra denne tiden er Arild Båheim, populært kalt «Stokken». Stokken var alltid i godt humør og en inspirator for mange av oss andre. Han var en allsidig roer som rodde mange forskjellige båttyper. Som junior rodde han for det meste singlesculler, men som senior har han NM-gull i flere båtklasser. I 1985 deltok han sammen med Nils Jørgen Bjønness i VM lettvekt i en kombinasjonsfirer sammen med roere fra Bærum RK og Stavanger RK.

Roklubben på slutten av 70-tallet

*Arild Båheim
(Stokken) (t.v.) er her
på vei ut i dobbeltscul-
ler med Atle Aamodt.*

Dugnad er en fast aktivitet på klubben. Det krever mye innsats å holde båter, utstyr og hus i orden. Mange av klubbens medlemmer stiller lojalt opp og gjør sin innsats, og noen gjør langt mer enn det man kan forvente. Uten dette bidraget fra velvillige sjeler hadde neppe klubben eksistert i dag.

*Nils Jørgen Bjonness
(foran) har lagt ned et
betydelig antall dugnads-
timer over mange år. Her
avbildet sammen med
Arild Rekdal.*

Selv om jeg aldri rodde aktivt som senior, har jeg opp igjennom årene hatt en forholdsvis god kontakt med roklubben og mine venner der. Ro-vennskap varer som alle vet livet ut.

Roklubben på slutten av 70-tallet

En glad gjeng klar for dugnad på klubbhuset i Ormsundveien.

Det var en gang en sommer – 1978

Av Anne Cathrine Hunstad

I perioden 1976 – 1983 var jeg roer i Ormsund Roklub. Jeg var en de første jentene som begynte å ro i Ormsund etter at klubben åpnet dørene for jenter på midten av 70 – tallet.

Sesongen 1978 ble den første skikkelige konkurransesesongen for oss jentene. Vi var fire junior-jenter i alderen 16 – 17 år samt en cox. Valget var klart, vi skulle ro dobbeltfirer. Målet var å vinne NM og kvalifisere oss til nordisk mesterskap.

Klubbhuset lå i Ormsundveien, sånn ca. der veien går inn til havna i dag. Det var et funkishus som hadde passert sine glansdager, med verdens skjevste dansgulv. Her trente vi, minglet og festet. I garderobeskapet mitt hadde jeg skrevet inn noen linjer fra salmen Alltid freidig – «kjemp for alt hva du har kjært dø om så det gjelder». Det var nok ikke roing salmeskriveren hadde i tankene, men ut fra en 17-års perspektiv på de store tingene i livet, syntes jeg det var ord jeg kunne ta med meg i roingen også. Jeg var gutte-jente med grønn militærjakke med en kvinnesaksbutton på, stor hvit skjorte etter farfar, og kule Lee-bukser som var smale nede og som jeg snurpet sammen i livet. Buksen hadde jeg arvet etter Øivind Abrahamsen. Øivind gav meg innsikt i sin pasjon for roing. Han hadde en nydelig singlesculler som jeg tror het «Furie». Av ren omsorg for båtenes ve og vel, og uten tillit til annen transport rodde Øivind båten sin fra Ormsund og inn til Nesset i Bundefjorden. Der tok han båten på hodet og bar den opp til Årungen. Sesongen var i gang.

Øivind Abrahamsen rigger sculleren sin "Baker'n" før en regatta på Årungen i 1977.

I 1978 var ro-verdenen i Oslo delt i to. Det var øst og det var vest. Klubbene i vest var Bærum, NSR, Christiania og Oslo Kvinnelige. Ormsund var en østkantklubb. Vi hadde heltene Alf og Frank Hansen. Det gjaldt en uskreven regel om at man minglet blant sine egne. Men vi festet sammen innimellom. Hver høst deltok vi på krabbefesten som Oslo Kvinnelige Roklubb arrangerte i klubbhuset i Bestumkilen. Ormsundgutta ble nok tatt imot med skrekkblandet fryd, de hadde en hang til en noe "savage" opptreden. Til tross for at alle kom fra møblerte hjem, glemte de det på sine tokt i Bestumkilen. De sto på bordene, ølkorkene festet i øyehulen, skjorteløse og ulende, mens krabbeskallet gikk vegger imellom. Oslo Kvinnelige-jentene som både var dannede og søte jenter fra vestkanten tålte mye, men ryktene sier at Ormsund på åttitallet kollektivt ble nektet adgang for all fremtid til krabbefestene. Vinteren 1978 trente vi bra. Vi løftet vekter, gikk på ski, løp mila som gikk fra Ormsund, langs Mosseveien opp Herregårdsveien mot Sæter og tilbake langs Solveien. Vi løp intervall-trening fra Mosseveien og opp Furubråtveien, uendelige bratte fire minutter hvor melkesyra kom raskt. I påsken startet treningen på van-

net. To økter om dagen. Lange seige økter på vannet. Hendene så ut som de hadde deltatt i knokepoker og var fulle av vannblemmen i håndflaten.

På våren var dobbeltfireren klar. På baug Hanne Henriksen. En vakker jente med et godt utviklet killer-instinkt. Hanne er en rolig og behersket type. Hun lot seg ikke opphause. Tilsynelatende uten nerver. Men Hanne samlet på tioringer som hun mente ville bringe oss lykke når vi konkurrerte. På det meste tror jeg hun raslet rundt med flere kroner i 10-øringer i treningsjakka, så hun var ikke helt uberørt hun heller. Kikki Treider på 2. Alle båter må ha en maskin. Kikki var maskinen. Gruelig sterk, og opptrådte alltid med stoisk ro og en rå latter. Du kunne stole på at Kikki gikk ut og dro i åra det hun orket. Torunn Sørli på 3. Torunn var jenta med et stort potensial, sterk i hodet og i beina. Positiv og optimistisk. Torunn likte å trene og konkurrere. Jeg satt på stroke. Jeg var egentlig best på trening. I mitt hode var jeg en grønlandshund. Det gjaldt å holde det gående. Jevnt og trutt. Jeg grudde meg grenseløst for å konkurrere. Men kunne likevel ikke la være. Cox Christin Christoffersen. Hun er den første og siste diva-coxen i Norge. Christin hevet seg over alle uskrevene regler om hva en cox må gjøre og ikke minst finne seg i. Hun bar aldri en åre, eller vasket en båt, og vi ville aldri drømt om å kaste henne på vannet etter en seier. Hun var rett og slett ikke den typen du våget å gjøre det med. Men hun var en god styrmann.

Kathrine Tøraasen (cox), Kristin Treider, Anne C. Hunstad, Torunn Sørli og Hanne Henriksen.

Sesongen startet bra med flere seiere. Og vi gjorde jobben vår i norgesmesterskapet på Årungen og vant gull i dobbeltfirer, og i den litt mer ukurante klassen firer. Ormsund sto som arrangør av mesterskapet og fader'n hadde fått i oppgave å dele ut medaljer til vinnerne. Han var ganske så stolt av oss da vi la til brygga og fikk våre medaljer.

Dagen etter NM ble det arrangert et ekstraløp på 500 meter i forbindelse med at NRK skulle filme fra NM. Vi gikk på en smell og tapte mot Oslo Kvinnelige Roklubb. Norges Roforbund besluttet å arrangere et testløp i forbindelse med uttak til nordisk. Vi hadde vunnet NM, men formen vår var nedadgående og vi var ikke lenger sikret en plass. I tillegg til Oslo Kvinnelige skulle vi ro mot en kombinasjonsbåt fra Bærum og Trondheim Roklubb.

Dagen for testløpet kom. Det var en ettermiddag på Årungen. Stille vann. Vi hadde fått presset igjennom at vi skulle få prøve å ro den nye fireren til junior B gutta - Ekebergtrøtlet. Det var en sjanse å ta og ro en båt vi aldri hadde prøvd før. Per Giltvedt hjalp oss å rigge om båten. Stemningen var spent og urolig. Vi gikk rundt og smilte til de andre jentene, men nå var det de mot oss. Vi måtte vinne for å sikre oss turen til nordisk. Tiden var kommet. Ut og varme opp. Jeg følte meg kvalm, og beina var som bly. Oppvarmingsperioden var det verste. Jeg satt og hakket tenner på startstreken. Som stroke hadde jeg ansvar for å holde koken i båten. Torunn hvisket at dette tar vi, Anka, og hun hadde rett. Dette skulle være vårt løp. Vi grep den sjansen, og viste at vi fortsatt var den beste båten. Den kvelden var vi dronninger på Årungen. Bare lykke, brede glis. Vi skulle til nordisk.

Nordisk gikk av stabelen i Sverige. Vi tok en 2. plass i mesterskapet, slått av de danske jentene. Dagen etter tok vi også en 2. plass, da var klassen åpen for flere lag fra de nordiske land, og vi var fornøyd med å holde plasseringen. Ingen flere foran. På kvelden var det fest. Jeg hadde hvite espadrillos-sko, blått chiffon-skjort med små blomster, håret i en liten topp og rosa lepper. Jeg glødet og bokstavelig talt blomstret. Jeg sto i utkanten av dansegulvet da han du vet fra klubben i Oslo vest så på meg, smilte sitt aller vakreste smil, og ba meg opp på dans, jeg rødmet, var tørr i munnen, våt i hendene og alt det der, og sa ja til å danse.

Neste dag annonserte Roforbundet at VM-laget besto av en herre singlesculler og en dobbeltsculler som begge hadde vunnet nordisk. Og en dobbeltfirer jenter.

Vi kom med fordi sommeren 1978 var første gang jenter fikk delta i junior-VM og vi skulle få prøve oss.

Stemningen på bussen hjem fra Sverige var amper! Borte var flørtealliansen. Det satt en stor gjeng bak i bussen og sang Jahn Teigens ”så fint å være idiot”. Vi satt foran i bussen, beit negler, var glade, men forsto også de andres skuffelse. Roforbundet kunne like gjerne ha gitt sjansen til noen av de andre båtene.

Junior-VM var en lang tur i å oppdage at roing ikke er for småfolk. Jeg kan fortsatt se oss på startstreken. De østtyske jentene på vår venstre side og de russiske på min høyre. Jeg ser på de østtyske jentene. Fire firskårne jenter av en helt annen fysisk dimensjon enn oss. De russiske jentene virket mindre trente, men var fysisk veldig store. Da jeg så coxen deres, innså jeg at jeg kunne ha coxet den russiske båten. Der og da gikk jeg fra å være liten, butt og tett til liten og nett.

Vi fikk juling, og fikk erfare at roing krever mye på internasjonalt plan. Men vi utvekslet t-skjorter, kyss og adresser. Traff folk fra fjern og nær og hadde fine dager i Beograd. Sesongen var på hell. Vi hadde nådd målet om NM-gull og deltakelse i nordisk. Som bonus fikk vi være med til junior-VM. Sammen delte vi mye moro, spenning og litt alvor.

Sommeren 1978 – endeløse dager med sol og blå himmel! Det er i år tretti år siden. Klubbhuset på Ormsund er for lengst revet. Oslo Kvinnelige har skiftet navn og er i dag en klubb for både menn og kvinner. Det eksisterer ikke lenger et land som heter Jugoslavia. Båten Ekebergtriolet har fått et nytt ro-liv i Polen. Ormsundgutta kom til seg selv og ble omsorgsfulle fedre. Jentene er i dag godt voksne damer. Det var roingen som bandt oss sammen, men når vi treffes er vi fortsatt en sammensveiset gjeng. Vi har noen sterke bånd mellom oss og deler minnene om en gyllen sommer.

Ormsund Juniorer 1978-81

Av Jens Chr. Riis

Treningen på den gamle roklubben på Bekkelaget var preget av godt samhold, og godt vennskap. Klubben var en møteplass hvor vi kom sammen etter skoletid, for trening, og for moro. Selv om treningsforholdene med dagens øyne nok var under enhver kritikk, tilbrakte vi ikke få treningsøkter med 45-15 i et vektrom med is på gulvet og rim på veggene. Det var om å gjøre å bli fort ferdig, slik at vi rakk å dusje før varmtvannet ble brukt opp. Men det var ikke alltid vi var lojale mot programmet. Flere enn én gang droppet vi trening og kastet oss inn på syv-bussen inn til Østbanen, hvorfra vi deretter sprenge løp for å rekke "Sjue'n" på Sentrum kino hvor de som regel viste en mer eller mindre dårlig actionfilm. Det ble jo litt trening av det også.

Det var lenge en tradisjon at klubben dro på utenlandsturer i påsken. Turene gikk som regel med klubbussen, og vi hadde mange fine turer til Danmark, Finland, Tyskland, Østerrike, Belgia. Bildet under er fra klubbturen til Karlsruhe i Syd-Tyskland i 1979. Vi besøkte Karlsruhe Ruder Verein og hadde et fint opphold med mye roing på kanalene, blant Rhin-lektene og andre båter. Ganske eksotisk syntes nok noen av oss. Vi ble også invitert til Überbürgermeister på mottagelse i rådhuset. Under mottagelsen ble vi servert glass av den lokale hvitvin, og servitørene skilte ikke mellom barn og voksne. Resultatet var at enkelte av de mindreårige fikk sitt første møte med alkohol nettopp her. Denne "fadesen", som i dag kunne resultere i fete avisoppslag, ble som så mange andre hendelser raskt fanget opp og flott håndtert av klubblederne med Arild Rekdal i spissen.

Denne gjengen deltok på treningsleir i Karlsrube i påsken 1979.

Året etter dro klubben til Velden i Østerrike. Vi hadde med oss klubbens nye trener: Dan Magnusson fra Sverige. Han hadde nok en litt annen tilnærming til roing enn hva vi tidligere var vant med, ikke minst når det gjaldt uttøying. Vi syntes det i utgangspunktet var unødvendig, og kanskje litt dillete, men Dan var av en annen oppfatning. "Stela roddare är inga goda roddare", gjentok han til stadighet. "Nu måste ni tenja ut lite grann!" Tålmodigheten hans ble også satt på prøve, som da JrB fireren med Morten, Nils Jakob, Espen og Jens Christian i forkant av påsketuren bestemte seg for å bytte side, slik at de som hadde rodd stroke-side nå skulle ro baug-side, og omvendt. Vi syntes det gikk rimelig bra, og fortsatte å ro på samme måte hele påskesamlingen, uten å si noe til den uheldige treneren, som vel hjemme etter påsketuren syntes at vi rodde "nogot konstigt". "Vel, det er vel kanskje ikke så rart," forklarte vi, og slapp katta ut av sekken. Med litt stram mine ble vi sporenstreks beordret til å rigge om båten. Da påsketuren nærmet seg slutten, og oppgjørets time meldte seg, fikk vi en stor ekstra-regning fra hotellet, hvor vi bodde på hjelpensjon. Vi hadde drukket for mye. Melk.

Resultatene på regattabanen lot ikke vente på seg, og vi hadde noen fine år. Mye trening, bakkeløp i løssnø, lange skiturer i marka (med dugg på brillene) og ikke minst mange kilometer på Årungen resulterte i mange førsteplasser. I Nordisk mesterskap for juniorer i 1980 vant kombinasjonsbåten med to Mosse-roere og seks Ormsund-roere återløpet. Disse seks var Espen Treider, Jarl-Otto Strømmen, Lars Bjønness, Jens Chr. Riis, Nils Jakob Hunstad og Morten Grepperud. I junior VM samme år deltok fire Ormsund-roere (Espen Treider, Jarl-Otto Strømmen, Lars Bjønness, og Morten Grepperud).

Året etter var Morten og Nils Jacob gått over i seniorklassen, og juniorgruppa besto på guttesiden av Lars Bjønness, Jarl-Otto Strømmen, Espen Treider, Jens Chr. Riis, og på jentesiden av Nina Pirisi, Marit Hystad, Christin Hansen og Janny Bøkenes. Jentene fikk rask fart på dobbeltfirer'n, som ganske snart fikk tilnavn etter de unge damenes fysiske attributter, og de trente (hardt) og ofte under myndig og ivrig oppfølging av Nils Jacob Hunstad. Jacob oppdaget tidlig at det var behov for litt ekstra motivering av jentene slik at de så nødvendigheten av å gjennomføre treningsprogrammet. Lokkemat i ordets rette forstand måtte til, og det hele endte ofte med at han måtte ta en liten svipptur innom bensinstasjonen på E6 ved Årungen, som den gangen lå ved start. De ville simpelthen ikke ro hvis ikke det ventet noe godt når de var ferdige. Men ikke nok med det, også på regattabanen ga denne trangen til snop uventede utslag. På en regatta i Sandefjord måtte Nils O. Bjønness lokke med vafler etter løpet for at de skulle se nødvendigheten av å ro først over målstreken. Jentene vant denne regattaen som så mange andre den sesongen, og ble etter hvert så seiersvante at de også vant JrNM i 1981.

På gutte-siden rodde Lars og Jarl-Otto 2x og Espen og Jens Christian 2- Under Franks ledelse og skarpe blikk ble det suksess på regattabanen, både i småbåter og i firer. Rent bord i Jr.NM ga billett til Jr.VM i Bulgaria, som selv om det ikke ble noen idrettslig suksess var en flott tur!

Jentenes inntog i roklubben var et velkomment tilskudd for oss unge, som syntes det var litt kjekt å henge etter jentene. Mye gøy ble det også, godt illustrert av de mange hytteturene vi tok til Espens hytte ved Fagernes. Turene, som før jentene kom med var preget av lange skiturer avsluttet med snøbad, og pølse i lompe til kvelds, ble etter at jentene meldte sin ankomst (ikke overraskende) kraftig oppgra-

Jarl-Otto Strømmen, Lars Bjonness, Espen Treider og Jens Chr. Riis, her sammen med trener Frank Hansen. Bildet er tatt i 1981.

dert med tanke på kostholdet. Biff med bernaissaus, bakte poteter og pudding til desser – det er sannelig godt å ha med jenter på tur!

Og godt var det, for det var enkelte av oss som ikke var vant til fjellturer i barskt norsk fjellklima. Eller hva skal man si om å dra på skitur med koffert? Hvem sa at vi ikke kunne kjøre helt fram til hytta? Ungdommelig dårskap kan man vel også si om å dra på overnattingstur i vinter-Norge med teppepose? Riktignok lå vi tett-i-tett...

Det er i det hele tatt mange gode historier å se tilbake på, om en tid med godt samhold og varig vennskap. De fleste av oss har god kontakt i dag, nesten 30 år senere, og dette vitner om hvor viktig roklubben har vært (og er) for de fleste av oss.

Klubbens juniorer på begynnelsen av 90-tallet

Av Simen Boretti

Da undertegnede meldte seg i klubbens tjeneste på 1987-utgaven av roskolen, var det i selskap med 8-10 andre aspirerende roere. I årene etter var Ormsunds juniorgruppe preget av stor gjennomtrekk. 4-5 "faste" medlemmer trakk med seg venner som var med i kortere eller lengre perioder før de forsvant, og rett som det var forsvant jaggu noen av de faste også...

Fra denne perioden var det, forruten Rune Østraat som allerede var etablert i klubben, bare Dag-Olav Fiske, Jacob Wærness, Stian Normann, Kjetil Løvlie og Christopher A. Jensen som ble værende lenge nok til å bli faste gjengangere på regattabanen. Rune, Stian, Christopher og Kjetil forsvant ut til høyre en gang før 1990. Om det var et godt eller dårlig valg, får andre bedømme, men i perioden som fulgte ble det etablert et stabilt treningsmiljø i juniorgruppa.

Denne gjengen bestående av (bak fra venstre) Stian Kjennvold, Ragnar Teig, Dag-Olav Fiske, Martin Carlén og Lasse Hammer, (foran fra ventre) Simen Boretti og Ivar Valstad var aktive som juniorroere på slutten av 80-tallet og begynnelsen av 90-tallet. Bildet er tatt under Skolemesterskapet i Horten i 1988.

Stian Kjennvold, Martin Carlén og Ivar Valstad kom med i klubben på denne tiden, og sammen med Dag-Olav, Jacob og undertegnede utgjorde vi stammen i klubbens juniorsatsing de neste årene. Stian og Martin var de lengste og tynneste roerne som hadde satt sine føtter i klubbhuset, men utgjorde likevel sammen med Robert Garthe og Lasse Hammer en 4+ som herjet landets regattabaner i jr. C klassen. Samtidig etablerte Ivar, Dag-Olav, Ragnar Teig og undertegnede som en fast 4+ / 4x konstellasjon med tidvis oppløftende resultater i jr. B.

Selv om frafallet ble mer begrenset i denne perioden, var det fortsatt noen som forsvant, men til 1991-sesongen var gruppa "sementert" og besto av Jacob (første års jr. C), Stian og Martin (første års jr. B), Ivar (siste års jr. B) samt Dag-Olav og undertegnede (første års jr. A). Jacob var av aldersmessige årsaker "dømt" til et evig liv i 1x, mens trener Helge Lundvold med myndig og kyndig hånd forordnet mest mulig lagroing for de øvrige. Stian og Martin hadde fortsatt sleng i tightsene, men etablerte seg likevel som et sterkt kort i 2x. De byttet også på å være fjerdemann i junior A 4- / 4x sammen med Ivar, Dag-Olav og undertegnede. Ivar fikk i tillegg sitt gjennombrudd i junior B 1x med flere sterke resultater blant annet under Scandinavian Open på Hjälmssjön i Sverige.

Disse årene gikk alt på skinner for juniorene i klubben. Materialsjef Frode Carlén kunne reparere "alt", og det som var for ødelagt til å reddes fikset Torbjørn Ouren. Rosjef Stein Kjennvold organiserte til den store gullmedaljen og hadde kontroll på alt ned til truse og sokkeskift på alle reiser. Forretningsfører Jo Weiglin styrte de pengene klubben ikke hadde og sørget for at det kunne drives aktiv idrett i en klubb i økonomisk knefall.

Før 1992-sesongen fikk trener Helge avløsning etter lang og tro tjeneste, og Alf Hansen styrte skuta videre. Stian og Martin fortsatte i jr. B 2x i tillegg til at Stian tok steget opp i jr. A 2x med Ivar og etter hvert ble fast mann i jr. A 4- / 4x. Sesongen ble kronet med et lenge etterlengtet NM jr. gull for Ormsund Roklub i 8+ med Martin, Jacob, Lasse Hammer (comeback for anledningen), Kenneth Hansen (beordret med av pappa Alf for anledningen), Even Jansen (cox), Stian, Ivar, Dag-Olav og undertegnede. De fire sistnevnte fikk også sølvmedalje etter et surt tap for Horten i 4- etter å ha vært det beste laget hele sesongen.

1993 ble en ny milepæl for juniorroingen i Ormsund Roklub. Alf hadde overlatt trenerplassen til storebror Frank, Dag-Olav og undertegnede var over i senio-

renes rekker, mens Martin, Ivar og Stian fortsatte å dominere i juniorklassen med hjelp av Frankrike-importen Alexander Grydeland, som kom som ferdigprodusert topproer. Sammen vant de jr. NM i 4x, Stian og Ivar tok også med seg gullet i 2x og 2-, mens Alexander ble nr. 4 i singel.

Sesongens høydepunkt, og det som gjorde den virkelig historisk, kom med Stians og Ivars deltagelse i jr. VM på hjemmebane på Årungen, der de sammen med Steffen Størseth fra Stavanger og Kristian Berntsen fra Tønsberg tok bronse i 4x.

I 1994 var størstedelen av kjøttvekten i "juniorgruppa" over i seniorklassen. Ivar og Alexander satset videre i 2x, Dag-Olav forsvant over i mosjonistenes rekker og undertegnede startet sin årelange og lite suksessfulle ørkenvandring i 1x. Stian fikk to nye gull i jr. NM med seier i 1x og i 2x sammen med Martin, i tillegg til at han tok sitt første sr. NM sammen med Lars Bjønness i 2x. Senere i sesongen fikk han med seg 4. plass i Nations Cup (U23 VM) i 4x, 8. plass i singlesculler i jr. VM og seier i singel i jr. nordisk. Ivar og Alexander havnet midt på treet i B-finalen i 2x under Nations Cup.

1995-sesongen ble på mange måter begynnelsen på slutten for det som nå var blitt seniorgruppa i Ormsund Roklub. Stian ble tatt opp i Norges Roforbunds elitegruppe, og etter sesongen avsluttet Martin, Ivar og Alexander rokarrieren til

Simen Boretti under Kjørboregattaen i 1995.

Klubbens juniorer på begynnelsen av 90-tallet

fordel for studier. Stian ble nr. 13 i VM i 4x og ble nordisk mester i 8+. Ivar, Stian, Alexander og undertegnede tok NM-sølv i 4x, og sammen med Lars Bjønness, Knut Grimstad, Peter Michael Kolbe, Hans Magnus Grepperud og Knut Mikkell Kolbe (cox) ble det en ny 2. plass i 8+.

I 1996 ble Stian nr. 7 i 1x i Nations Cup, mens han året etter var tilbake i VM med en 13. plass i 4x. I 1998 var han med på å sette banerekord på Bosban i Amsterdam med 5.44 i 4x, men båten oppnådde bare en 7. plass i Nations Cup senere på året. Samme år ble han nr. 2 i 1x i NM, slått av Fredrik Bekken, men foran Olaf Tufte. Knut Mikkell Kolbe startet sine herjinger i 1x, en satsing som ble kronet med gull i jr. NM i 1998 før han la årene på hylla. Samme år rodde undertegnede sine siste lengder på Årungen, mens Stian fikk noen sesonger til før han også skrudde opp svivlene for godt i 2000. Han har dog gjort comeback for NSR de senere årene, men det man driver med borte i Frognerkilen er jo ikke kvalifisert til å kalles roing...

VM GULL -89

Av Lars Bjønness

Etter en langt så vellykket sesong reiste Rolf og jeg til VM-forberedelser i høyden. Vi tilbrakte 18 dager i naturskjønne omgivelser i St. Moritz. Her ble grunnlaget lagt både når det gjaldt form og farge. Vel hjemme kjørte vi den beryktede superkompen. Den gikk svært dårlig, så det var en spent gjeng som reiste nedover.

Bled tok imot oss med regntunge armer. Selv om regnet forsøkte å skjule det, kjente vi med en gang at dette var en by med VM-atmosfære. Byen ligger idyllisk til ved sjøen. Den er akkurat 2000 m lang, og midt uti ligger en liten øy med en gammel kirke. Rundt vannet kneiser majestetiske fjelltopper på alle kanter. Så omgivelsene var de aller beste.

Etter første turen på vannet kunne Rolf og jeg konstatere at Rolf "Hest" og Frank (Hansen) hadde hatt full klaff med "opplegget" igjen". Vi var i kjempeslag og båten formelig fløy oppå vannet. I forsøket møtte vi Holland, så vi var temmelig spente da vi lå på startstreken. Det var tross alt lenge siden sist vi hadde gått et skikkelig race. Men den følelsen vi hadde på trening stemte – vi var i kjempeform. Vi slo Holland på de siste 500 meterne og gikk rett til semifinalen. Dobbeltfireren gjorde og et bra løp og gikk lett videre. Alf og co. gjorde et kjempeløp, og det var vill jubel i den norske leiren da de kvalifiserte seg for finalen.

Før finalen hadde forventningspresset til Rolf og meg økt betraktelig. Det var klart at nok et sølv nå ville være et nederlag. Finalen ble akkurat som ventet, et hardt løp mellom Holland og oss. Men som i tidligere løp var vi det lille hakket bedre som gjorde at vi kunne ro fra dem på slutten.

Vel, så er jeg i mål. Etter mange år kan jeg si at jeg er verdensmester. Men har verden (eller jeg) forandret seg av den grunn? Utpå lørdagskvelden, under en litt "løftet" stemning, tok jeg meg selv i å tenke – ja, ja, så er jeg verdensmester, men hva så? Den beste følelsen for å beskrive gullet er vel lettelse. Lettelse for å ha klart presset andre og jeg selv la på meg. Lettelse og tilfredsstillelse ved å nå målet jeg satte meg.

Til slutt vil jeg takke klubbkamerater for den velkomsten vi fikk på Fornebu. Den varmet virkelig et gammelt Ormsund-hjerte. Til neste år er det nye mål. Blant dem er å få Ormsund opp i Norgestoppen igjen.

Lars Bjønness (nr. to fra venstre) begynte sin ro-karriere som cox. Få trodde vel på dette tidspunktet at han kom til å bli dobbelt verdensmester. Bildet er fra Tampere i Finland.

VM GULL -94

"We did it!"

Tre enkle ord, som forteller alt om to fornøyde karer. Lars Bjønness(31) og Rolf Thorsen (33), "gamlegutta" i norsk rosport, har kjempet målbevisst i mange og harde måneder for årets VM-seier i dobbeltsculler i Indianapolis i USA.

De gjentok bragden fra 1989; søndag 18. september ble de verdensmestere for andre gang.

"We did it", var den enkle beskjeden til hovedsponsor Statoil Norge etter årets VM-gull. Målbevisst trening i gode og onde dager, og et kompromiss på D-dagen, ga resultater.

Vi rodde vårt livs løp. Sa Lars Bjønness, høyt oppe og svært fornøyd etter VM-gullet i dobbeltsculler i Indianapolis, USA.

Norges største avis, VG, spanderte dagen etter to helsider på landets ferske verdensmestere.

Det ble et VM-gull med rekordfart. Ingen nordmann har rodd dobbeltsculler raskere enn Rolf og Lars da de fosset inn til sitt andre VM-gull i midten av september. De vant med en halv båtlengde til tyskerne, mens de franske favorittene måtte nøye seg med bronse. Vinnertiden på 6.08.33 er nesten 5 sekunder raskere enn gull-duoen noen gang har rodd tidligere, og det er også raskere enn brødrene Alf og Frank Hansen noen gang presterte.

Første gang Bjønness/Thorsen viste tenner i år, var i mai – i den prestisjetunge regattaen i Luzern i Sveits. Men i semifinaleheatet i VM var det lite som fungerte. De to kameratene satte seg ned, hadde intense diskusjoner, analyserte grundig og pratet ut. De hadde sine meninger om hva som var galt, og landet på et kompromiss. Som altså ga VM-gull.

Vi trener mye og bra sammen. Vi har forskjellige styrker og svakheter, og sammen blir det bra. Men vi har også gode og dårlige dager, akkurat som et gammelt ektepar, uttalte Lars Bjønness til VG dagen etterpå.

De to kameratene, som i VM stilte med Statoil-logo på båt og bryst, har etter hvert en rekke edle medaljer å se tilbake på.

Ro-minner fra siste del av 90-tallet

Av Knut Mikkol Kolbe

Jeg fikk være cox i Ormsunds åtter som tok NM-sølv på Årungen i år 1995 (?), og derfra var veien til gymsalen på Malmøya kort. Jeg begynte å ro i 1996, og var med på innetreningen om vinteren. Helge Lundvold og Svein Boretti maste på at jeg skulle være med og ro da våren kom. Første konkurranse var ungdomsregattaen i Horten, og det gav mersmak. Jeg begynte å trene aktivt, og fokuserte på at jeg ville bli best. Jeg strakk meg etter treningsmengdene og resultatene til Stian Kjennvold og Simen Boretti. Jeg deltok i alle regattaene på Østlandet og vant en god del i sculler.

Som siste års junior B fikk jeg en ny plastsculler av klubben. Det satte fart på motivasjonen, og resultatene ble stadig bedre. Jeg var i 1997 en av Norges beste juniorer. Samtidig begynte jeg på Wang Toppidrettsgymnas på ro-linja. I 1998 fikk jeg henge med på treningen til seniorlandslaget med Olaf Tufte i spissen og Tore Øvrebø som trener. Jeg ble tatt med i Roforbundets juniorgruppe, og første representasjonsoppgave for Norge var nordisk i Tampere i Finland. Christian Lien Jensen og jeg kom på 2. plass i dobbeltsculler.

Etter mye om og men utover sommeren ble det satt sammen en dobbeltfirer til junior-VM i Ottensheim i Østerrike. Dessverre gikk det ikke så bra for Christian Lien Jensen (Christiania), Ansten Due (Horten) og Håkon Bjørlykke (Ålesund) og meg. Vi endte på 13. plass. Det var godt å komme hjem og dra rett til NM på Voss hvor jeg vant etter en kjempespurt.

I 1999 fikk jeg på vårparten trene i Hamburg med en tysk trener, jeg fikk ny båt og tilbud om å starte for Tyskland. Men jeg valgte Norge, og i løpet av sesongen ble jeg nordisk mester i dobbeltsculler sammen med Morten G. Adamsen (Drammen). Vi stilte også i junior-VM i Plovdiv i Bulgaria. På grunn av lite samtrening gikk det fryktelig dårlig. Vi ble nummer 16. Jeg var kjempeskuffet og mistet lysten til å ro videre. Under NM, to uker senere, ble det bare sølv. Jeg ga litt blaffen. Sesongen ble avsluttet med at jeg fikk Oslo kommunes idrettsstipend.

Vinteren etter trente jeg veldig bra, og var med elitegruppa på treningsleir til Kroatia. 2000 var mitt første seniorår, og avstanden til de beste var stor. Men jeg kvalifiserte meg til flere finaler, og trente bra hele sesongen.

Ro-minner fra siste del av 90-tallet

I 2001 avtjente jeg verneplikten i idrettstroppen til Garden hvor alt var tilrettelagt for trening og konkurranser. Jeg så frem til en ny sesong og ytterligere fremgang. Men, jeg ble så skuffet over at forbundet ville sende en dobbeltfirer istedenfor å toppe en dobbeltsculler, evt. singlesculler til senior B-VM, at jeg reagerte med å slutte med roing på dagen under et searace.

Når jeg ser hvordan ting fungerer i dag, angrer jeg ikke på at jeg sluttet. Men jeg fikk mange gode venner og fine opplevelser de få årene jeg rodde, og jeg savner miljøet. Rotreningen har gitt meg et bra grunnlag som gjør at jeg fortsatt er i god form og har unngått skader.

Jeg vil gjerne takke Ormsund Roklub som gjorde det mulig for meg å oppnå det jeg gjorde.

Bedriftsroing

Av Per Ulrikson

I siste del av 70-tallet og første del av 80-tallet hadde bedriftsroingen et visst omfang. Bedrifter som Selmer, Selvaag, ASEA, Horten Verft, Rank Xerox og Det Norske Veritas hadde roing som en aktivitet i sine bedriftsidrettslag. Det ble konkurrert i firer innrigger – 500 meter for damer og 1000 meter for herrer.

I en av de første regattaene jeg deltok i, slo vi det dominerende laget i herreklassen – Horten Verft. Dette styrket naturligvis selvtilliten, og ambisjonsnivået steg et par hakk.

Året etter – i 1980 – deltok vi for første gang med et åtterlag i Götaelvrodden, med lånt åtter fra Bærum Roklubb. Vi kom oss til mål på en brukbar måte, og slo 2 – 3 av de øvrige lagene. Dette ble opptakten til en årvisst tradisjon. Undertegnede har deltatt 16 ganger, og kommet til mål 15 av dem.

Veritas' åtter på vei til start fra båtplassen ved Kungälv Roklubb: 1. Stefan Palm, 2. Sverre Melby, 3. Robert Reber, 4. Jon Lereim, 5. Peter Straube, 6. Odd Johansen, 7. Kjell Fotland, 8. Per Ulrikson, cox Kari Kvalberg Sørle.

Bedriftsroing

I -81 stilte Det Norske Veritas med et mer rutinert lag, og en bedre båt. Etter en forsiktig start rodde vi oss kraftig opp. Nedover elven passerte vi flere konkurrerende lag, og gikk over mållinjen som nr. 5 av i alt 12 lag i veteranklassen. Tiden ble 1.10 – ca. 5 minutter etter det danske vinnerlaget fra Fredensborg Roklub i eliteklassen.

Etter målpasering i Göteborg.

Året etter – i -82 - sank vi. Det kunne ikke gå bra. Båten var en lettvektsbåt, mannskapet hadde en gjennomsnittsvekt på oppunder 90 kg, og det blåste hard motvind ved start. Da vi kom ned til havnebassenget i Göteborg, gikk bølgene over karmen, og utfallet var gitt. Vi sank omtrent der hvor E6 går i tunnel under Götaelven. Det var noe bittert å se mållinjen en km lenger frem, men uten muligheter til å nå dit. Heldigvis forløp det hele uten at noe alvorlig skjedde. Men det er ikke for pingler å løfte en åtter full av vann opp på en dampskipsbrygge. Andre spesielle år i Götaelvrodden for Veritas' del var 1985 og 1986. I 1985 oppnådde vi vår beste tid overhodet 1.05, 9 – 10 minutter etter Ormsund, som seiret i eliteklassen det året.

72 I 1986 hadde vi beskjedne forhåpninger til resultatet. På hver enkelt plass had-

de vi for så vidt gode roere. Men laget hadde ikke fått til noe som helst på trening. Og til alt overmål hadde coxen vår fått sykdomsfall, og var blitt erstattet av for oss inntil da ukjente Joyce fra Nederland. Hun viste seg imidlertid snart å være et funn på coxeplassen, og holdt oss i stramme tøyler fra første stund. Dersom noen sleivet med teknikken, var hun over dem som en veps. Og laget kom etter hvert inn i en fin rytme. Storheter som den danske åtteren fra Lyngby ble passert, og forsvant bak oss. Men med det grunnlaget som vi hadde, kunne det ikke vare. Da vi nærmet oss 10 km, fikk vår gode George fra Nord-Irland en fisk, og laget falt etter hvert ut av rytmen. Men veldig moro var det så lenge det varte.

Paradoksalt nok fikk han med fisken mest ut av turen av alle. For to år senere ble han og Joyce gift. Og senere i år kan de feire sin 20-års bryllupsdag.

Ormsund Tilskuer – klubbavisen med både for- og bakside

Av Ivar Glomstein

”VI FANT, VII FANT..... (trykkfeil alt i starten lover ikke bra)” lød førsteside-overskriften på første nummer av Ormsund Tilskuer i 1. årgang i dette århundre. Og hva var det man hadde funnet? ”Vi fant en ærverdig gammel heading i albumet som inneholder celebre aktstykker fra klubbens barndom. Vi hadde ideen til en liten klubbavis liggende. Resultatet (det første) foreligger nu. Meldingen er å trykke opp et nummer av avisen når vi har skrappt sammen nok stoff, og ellers er i humør til å arbeide. Vi har med andre ord tenkt å gå en viss herr Vinje en høy gang, selv om vi lover å ikke bli altfor lyriske. [...] Så litt om headingen. Den er så vidt vi kan skjønne fra 1890-årene. Antageligvis ble den brukt som oppslagsavis. Heldigvis hadde et klubbmedlem vert til å gjemme det siste eksisterende eksemplaret, slik at Ormsund Tilskuer etter 70 år i dvale igjen kan utkomme. Vi er da en klubb med tradisjoner!”

Datoen var 17. mars 1967. Det var i de enkle stensilmaskinenes dager, da rettetast var et ukjent begrep og eventuelle skrivefeil på stensilen var for evigheten. Vi – Redaksjonen (med stor R) - var unge, fulle av påfunn og uten formelle betenkeligheter. Styret ble aldri forespurt. Etableringen av klubbavisen Ormsund Tilskuer hadde åpenbare anarkistiske drag. Som det også het i kolofonen allerede fra første nummer: ”Ansvar overfor presseloven: INTET.” (Jeg ser med fornøyelse at dette forbeholdet er videreført av senere redaksjoner.)

Denne uavhengige status ga visse friheter. Ormsund Tilskuer var i hvert fall i de første årene ikke som klubbaviser flest. Her fant man en snev av både ”Folk og fe” og Dusteforbundet samt artikler som nok ikke styret ville ha underskrevet på. Styret var på sin side storsinnet nok til å akseptere klubbavisen på redaksjonens premisser.

Avisen må ha vært en suksess. Allerede i første nummer etterlyste vi abonnenter (vi levde uten budsjett og midler). Og abonnentene strømmet til. Noen år senere, da aktiviteten – i Vinjes ånd – var blitt mer sporadisk, stilnet det riktignok litt av: ”Foreløpig foregår den pekuniære støtte av Tilskueren på helt privat basis. Etter

Ormsund Tilskuer ble etablert av ivrige entusiaster i 1967, og var i utgangspunktet ikke noe offisielt talsrør for klubben.

vårt vellykkede romjulsnummer, innløp det et ikke ueffent beløp fra et av Tilskuerforbundets trofaste medlemmer. Vi kan glede giveren med at chefsredactionen øyeblikkelig gikk til opprettelse av et vinfond som innen chefsredactionens vegger bærer hans navn. Selv om fondet for tiden har en brukbar likvid situasjon, synes chefsredactionen at den har et visst ansvar overfor Tilskuerforbundets øvrige medlemmer som ennå ikke har fått anledning til å bli hedret med et eget vinfond. NÅ VET DERE DET?”

Hva inneholdt Tilskueren i disse første årene (1967-1972)? I begynnelsen utkom den regelmessig og resultatservicen fra regattabanen var et fast og viktig innslag. Det var nok hovedgrunnen til abonnementstilstrømningen. Også andre begivenheter i klubbens dagligliv ble fyldig dekket, selv om tonen her kunne være litt sleivete. Under overskriften ”Sur sesongåpning” heter det i 1968: ”Kom mai du skjønne, milde – det har begynt å gå opp for oss at denne strofen er blitt skrevet for en helt annen mai enn den norske (jf. litteraturhistorien). [...] + 2 grader, regn, vind. Hva mer skal til for å skape en vellykket sesongåpning? [...] Her var det tradisjonelle flagglineforviklinger ved heising av flagg og vimpel, her var det Christianiaåtttere som sørget for ekstrasalutt ved å lage pinneved av brygga. [...] I det hele tatt var åpningen slik den skal være med stort fremmøte, brukbar bløtekake o.s.v.. KONKLUSJON: ÅPNINGEN VAR AKKURAT SÅ LITE VELLYKKET AT DEN VAR VELLYKKET. (tiltrede.....)”

Tonen kunne således innimellom være lett surrealistisk. Underholdningsverdien steg merkbart da chefsredactionen (Ivar Glomstein og Torbjørn Ouren) ble

KLUBBENS SEVERDIGHETER = AVDELINGEN FOR PERSONLIG SJIKANE
DENNE GANG: EN LUKSERIØS "PUCH" (POPULÆRT KALT PUKKVERK)

SOM EIES OG BEKJØRES (?) AV DET KJENTE OG
KJÆRE KLUBBEMEDLEM

"FARTS FANTOMET BØRST"

SOLIDØX GLIS. ANSIKT MASKE

SPEED

FARGE: ASURBLA

NYREBELTE (LEDIG Plass)

BREMSELYS!

LOSE DELER!

PUTT!

PUTT!

**FARTS-DJEVELEN!
WANTED!**

107548-2
\$1000000

STRØKET AV SENSUREN
Red.

SKILPADDE!

SISTE EROBRING! (C)

45°

MOTBAKKE!

"PUCHENS" STORE FORCE I MOTBAKKENE MÅ UTVILSOMT SIES Å VÆRE DET STORE OG DYTTEVENNLIGE-BAGASJEBRETTET. DET ER UTVILSOMT SUNT Å BIE EN "PUCH": MØRSTADS RESULTATER SOM ROER BORGER FOR DET.

B.

DÆVEN!

**BØRST AND HIS PUCH(VERK)
FRITT FALL+MEDVIND
+ (HJEMLENSESEL)**

I FRITT FALL HAR "PUCHEN" FØRSTE KLASSES KJØREEGENSKAPER. MED INNEBYGGET MEDVIND OG HJEMLENSESEL GARANTERER EIEREN EN AKSELERASJON SOM OVERSTIGER TYNGDENS. $a > 10 \text{ m/s}^2$

PUCH SELGES I FLERE UTGAVER ALT EFTER BEHOVET FOR GRUNNTRENING.
GJØR SOM BØRST, ANSKAFF PUCH TYPE: TRENGER FULL GRUNNTRENING

Faksimile av Ormsund Tilskuer og seksjonen for klubbens severdigheter = avdeling for personlig sjikane. Her er det (Farts)fantomet Børst som får gjennomgå.

supplert med kunstdirecteur Roar Melin. Roar som senere ble illustratør på hel-tid, leverte fremragende produkter. Fra det øyeblikket ble serien "Klubbens severdigheter – avdelingen for personlig sjikane" avisens mest populære side. Her fikk de uskyldige gjennomgå – Einar Bøhns Volvo, Fartsfantomet Børst, Klubbens 1. hjelpskuffert. I vår tid ville kanskje noen tatt ordet "mobbing" i sin munn. Men stort sett var det uskyldig.

Etter hvert dabbet aktiviteten av. Ormsund Tilskuer ble "klubbavisen med både for- og bakside" – og forholdsvis sjeldne utgivelser. Samtidig var klubbens prestasjoner i ferd med å nå historiske høyder. I OL-året 1972 er første nummer datert 22. september (tre dager før folkeavstemningen om EF). Det bærer overskriften "Olympiennummer (det store)" med tekst:

"(fra Ormsund Tilskuers utsendte budstikke) (sterkt forsinket grunnet feil veksling på Hamburg Altona Stationbahnhof)

Det er ikke gull alt som glimrer, men det gjør til gjengjeld sølvet som jo er så edelt og slett ikke verst å oppnå når vi allikevel ikke skulle vinne gullet som for lengst var vunnet (kfr. norsk pressehistorie, avsnitt for juli 1972).

Allikevel, vindforholdene korrelerte denne gang dårlig med de spesielle norske vin-nerforhold; her fantes ingen tysk utgave av vår hjemlige favoritt Trægde som hver Årunglørddag med et vennlig smil plasserer sine vindpiler på en måte som beroliger oss alle om fortsatt medvind for våre hjemmefavoritter. Her stod tvert imot flaggene som carton, og i blæsten knakk våre staute gutter som siv i hin berømmelige vind (kfr. Pascal).

Men da det så som mørkest ut i stormen, og alle håp om utbytterike strandhugg i staden München syntes å svinne, kvad Svein Sarpinge:

Kvi er du så
bleikr, Frankr,
og stundom svartr
som jodr,
skal me taka
gods & gull,
må me gjere
som engelskmannen:
PULL !”

P.S. Silence is golden!“

På dette tidspunkt hadde livet tatt en annen retning for undertegnede chefsredacteur. Det var på høy tid å overlate budstikken til andre. Ormsund Tilskuer ble historie, hyggelig historie.

ORMSUND TILSKUER etappe 3

Fra nov 1982 tok Atle Aamodt, Ole Iversen og Christin Christoffersen seg av OTs utgivelse.

Utover på 1980-tallet skiftet det på reaksjonens sammensetning. 1989 utgis et nummer merket 4. årgang. Her er Janny Bøkenes redaktør og Helge Lundevold, Kristin Treider, Nils Jacob Hunstad, Hanne Eriksen Treider, Espen Treider, Morten Egeberg og Stein Fergem er medarbeidere. I denne perioden har Tilskueren sin storhetstid med mange sider, mye interessant stoff og flott layout.

Etter 2 nummer i 1989, er det stille fra Tilskueren frem til 1999 da Tobben alias Torbjørn Ouren igjen tar fatt og utgir 2 nummer hvert år frem til i år. De siste årene i farger. Sidetallet disse årene varierer fra 2 til 16.

Bladet er også tilgjengelig på hjemmesidene til Ormsund Roklub (www.ormsund.com).

Ormsund Roklubs Aldermandsliga

Av Ivar Glomstein

Aldermandsligaen ble stiftet 5. november 1923. Ligaens formål er kort og godt å støtte Ormsund Roklubs aktiviteter, samt å gi de eldre medlemmene et eget forum der de kan møtes for å diskutere saker av felles interesse.

Ligaens første styre besto av Rolf Magnell, Gottlieb Larsen og Moeser Christensen. De første vedtekter var etter dagens oppfatning svært høytidelige. Opp igjennom årene har vedtektene blitt modernisert, og i praksis er Ligaen i dag en møteplass for alle som er over 30 år, har vært medlem av klubben i ti år og bidratt til dens aktiviteter. Ligaen har et par medlemsmøter i året. På møtene blir Ligaens medlemmer holdt orientert om utviklingen i klubben.

Ligaen og dens medlemmer har opp igjennom årene bidratt med betydelig økonomisk hjelp til Ormsund Rokklub når nytt materiell skulle anskaffes, eller det måtte skytes til penger for å dekke klubbens drift.

I juni 2008 hadde Ligaen 60 medlemmer.

I jubileumsåret består rådet av:

Aldermann: Ivar Glomstein

Visaldermann: Høge Pran / Steinar Selsing

Seremonimester: Jan Giltvedt

Råds skriver: Morten Grepperud

Ligaen har gjennom årene overbrakt mange båter til klubben. Den første Ligaen, nr. 39, var en firer uten styrmann fra Carl Paulsen i Odense, Danmark. Den vant vi mange løp med fra den ble kjøpt i 1961 til den i år, 2008, ble gitt bort til en polsk roklubb. Ligaen 2, nr. 44, var én av to like plastscullere som ble kjøpt fra C. Johansen i Rødovre, Danmark i 1966. Disse 2 oransje plastscullerne hadde klinkfasong på skroget og var noe bredere og stødigere enn cravellbygde båter. Scullercupen ble arrangert i mange år med disse båtene. Ligaen 3, nr. 90, er fortsatt i fin stand og i bruk. Dette er en singlettrimmer fra Arne Hasle, Askim. Ligaen 4, nr. 96, er en konkurranse singlesculler i moderne plastmaterialer fra Stämpfli, Sveits. Denne er

Ormsund Roklubs Aldermandsliga

i utmerket stand og brukes av de beste. Ligaen 5, nr. 98, er samme type båt som 96, men er bygget av Empacher, Tyskland. Det er i år kjøpt inn en ny jr.sculler med midler fra Ligaen, men denne er ikke døpt ennå. I tillegg til de ovenstående båtene har Ligaen vært med på å finansiere en rekke båter og annet utstyr gjennom årene. Den siste var båt nr. 106, Egil Strøm, ny 2007, en kombinert firer uten / dobbeltfirer fra Filippi, Italia. En moderne konkurransebåt.

Ligaen har bidratt med mange båter til klubben opp igjennom årene. Bildet viser noen av dem.

Årungen Rostadion og Ormsund

Av Torbjørn Ouren

Årungen Rostadion ble tatt i bruk allerede ved Nordisk mesterskap i 1958, med daværende kronpins Olav tilstede. Primus motor var Sigurd Bang (NSR). Området var og er fremdeles eid av staten ved Universitetet for miljø og biovitenskap (tidligere Norges landbrukshøgskole). Bang hadde imidlertid et stort behov for fysisk dugnadshjelp (eller albufett som han kalte det). Her passet Ormsund godt inn fordi vi fra 1961 benyttet Årungen som vår treningsbane og arrangerte treningsleire i helger og ferier for våre roere. Etter hvert var Ormsunds medlemmer de som tok seg av nesten alt det praktiske arbeidet med banen og tilliggende herligheter. Alt i forståelse med Bang.

I den første tiden var det temmelig enkle forhold. Sigurd Bang hadde fått oppført et leskur bestående av et rammeverk i tre med presenningsvegger og blikktak samt en låsbar kasse hvor påhengsmotor og noe verktøy kunne oppbevares. I 1961 (eller var det 62?) overtok Ormsund Roklub noen bygningsrester, bølgeblikkplater og plankebiter. Under fagmessig ledelse av "Snekkestroken" (Harald Olsen) satte vi opp et skur som lente seg mot Sigurd Bangs. Hullene i blikkplatene ble tettet med bek som på særlig varme dager hadde en tendens til å dryppe ned i hodene våre. Her hadde vi knekter til diverse båter og mulighet til å låse døren. Dette skuret fikk stå i et par år inntil det da nye båthuset med garderober og dusjer ble bygget. Dette bygget har 2 båthaller, og ORK disponerte en vegg til sine båter i mange år. Etter at det nye bygget kom tidlig på 90-tallet, ble det helt andre forhold på Årungen. ORK måtte etterhvert betale leie for bruk av fasilitetene, noe vi hadde unngått tidligere, da ORK (les Tobben) i 25 år hadde gjort mesteparten av baneutlegging og vedlikehold på hele anlegget før sesongstart, under regattaene og ved sesongslutt.

På Årungen Rostadion har mange av klubbens aktive roere tilbrakt mange timer. Bildet er fra 2008.

I mange år gikk "Ormsundbussen" daglig fra nedre Bekkelaget til Årungen kl. 1800 med våre og alle andre roere som møtte opp ved Ormsunds klubbhus. Driftsutgiftene og standarden på det nye anlegget var himmelhøyt over det vi var vant til fra tidligere, og Roforbundet hadde ikke råd til alt alene. Etter press fra Roforbundet og Oslo Idrettskrets gikk Oslo kommune med på å yte bidrag til anlegget som regionsanlegg. Padleforbundet kom etterhvert også med. Anlegget er nå organisert som en selvstendig stiftelse hvor utleie både til trening og regattaer gir inntekter.

Ormsund Roklub har siden 1998 ikke brukt rostadion i samme grad som før. Heretter er det for det meste våre representanter i forbundssammenheng som har brukt Årungen. Årungen har i den perioden vi har bak oss betydd svært mye for resultatene våre på regattabanen. Etter den såkalte "jappetiden" med store, dyre og raske motorbåter uten førere med tilstrekkelig kunnskap eller vett til å føre disse på vettugt vis, var vi i 1987 med på å starte Nøkle vann Ro- og Padleklubb. Meningen var å få en ufarlig treningsbane uten den lange reisetiden til Årungen. Det ble tidlig klart at følgebåt ikke var aktuelt på Nøkle vann. Det fikk derfor ikke den betydning for oss som vi håpet. Nøkle vann Ro- og Padleklubb utviklet seg til et meget stort idrettslag med hele 4800 medlemmer i 2007. Roingen har dessverre hatt lav tilslutning i denne klubben.

Båttransporter

Av Torbjørn Ouren

Våre lange og smale farkoster har alltid vært en utfordring å transportere til regattabaner rundt om. De første kapproinger i Frognerkilen og andre nære konkurransearenaer var greie. Dit kunne man ro.

Jeg har hørt fra gamle roere at det ble utrustet en lekter for å slepe båter fra Oslo-klubbene til Horten for å delta i Hortenskapproingene. Selv har jeg vært med på å laste båter på jernbanevogn for å delta i Bergen. Båttransporter til danske regattaer skjedde som regel med danskebåten. Her hadde vi avtale om å heise båtene opp på øverste dekk før de andre passasjerene kom. I København hadde vi avtale med en transportforretning som fraktet båtene på lastebil med stativ til regattabanen. I mange år hektet vi oss på ro-kretsens transporthenger til regattaer på Østlandet. Vi var imidlertid den eneste av kretsens klubber som ikke var medeier i hengeren, og måtte vente til siste lasset. Det kunne bli mange sene kvelder med venting. Noen ganger leide kretsen en jernbanevogn hvor alle båtene ble lagt opp på hjemmesnekrede stativer.

Så i 1963 fikk vi vår egen lastebil. En Chevrolet 1953-modell som vi kalte David. Dette fordi vi mottok stor økonomisk hjelp til kjøpet fra Arne Davidsen. Bilen hadde en fortid som ølbil hos Frydenlund. Gustav Stoltenberg bygget på den et fenomenalt rørstativ for 2 høyder med båter. Lasteplanet hadde kasse av tre med 2 langsgående benker hvor årene fikk plass. Plass var det også til 8 roere bak i kassa og 3 på føreriset. Vi reiste land og strand rundt med denne bilen.

Laste bilen "David 1" på vei ned Måbødalen i 1964.

Etter det endelige sammenbruddet for ølbilen, fikk vi i januar 1967 kjøpt en 1958-modell Bedford fra NEBB (hvor Frank Hansen jobbet). Denne bilen var i bra stand og ble på dugnad satt i stand med lakking og maling. Blått førerhus med hvite skjermer. Hele hytta og stativet ble satt rett over på lasteplanet til den nye bilen og var i gang allerede tidlig i sesongen. Vi fortsatte som transportør for flere av de andre klubbene i kretsen med denne bilen. Det gikk veldig fint med "David nr. 2" helt til vi ikke lenger trengte den. Vi gikk helt over til buss i 1972.

Vårt bussliv startet med at veimyndighetene satte strengere regler for transport av langt gods. De anbefalte buss eller tilhenger. Vi var heldige og fikk, takket være gode forbindelser, kjøpt en flybuss fra Braathens SAFE for kr. 1,- (som ble betalt av Roar Melin). Bussen var en Commer 1960-modell med midtplassert boxermotor. Vi satte straks i gang et større oppussingsprosjekt med mange viderverdigheter. Det måtte sparkles, lakkas, lages nye gardiner og nye båtstativer. Det var mange ivrige deltakere til å begynne med, men utover sommeren var Tobben igjen alene med prosjektet!! Takket være at han kunne ha bussen stående på jobben på Haslum med tilgang til nødvendig verktøy og materialer, ble bussen ferdig i august og deltok med noe koking og bravur på tur til Jonsvannsregattaen og Trondhjem samme år.

Her hadde vi med deltakere fra de andre osloklubbene, noen på campingstoler i midtgangen! Det var bare 42 passasjerseater i bussen.

Denne bussen var ikke den raskeste på veien, men med full last i utforbakker var det ikke noe å si på farten. Vi samordnet bussdriften med en speidergruppe som Tobben representerte. Dette ga oss alternativ transportmulighet når våre busser hadde mangler, og det hendte rett som det var. I 1975 nektet Biltilsynet å godkjenne bussen. Nye deler var ikke å oppdrive. Da var det godt å ha venner med godkjent buss på eiendommen.

I 1976 var vi på nytt busseiere. Også denne gang takket være stor velvillighet fra Braathens SAFE fikk vi kjøpt en nyoppusset Volvo for kr. 7.500. Det var enkelt å flytte takstativet over på den nye bussen. Denne fungerte fint, bortsett fra noen reparasjoner og mye vedlikehold utført av entusiastiske medlemmer (Gunnstein Skogen og Per Giltvedt). Det var etter hvert også mange som skaffet seg førerkort til buss i klubben. I 1988 ble bussen endelig pensjonert etter at vi fikk overta Oslo Ro-krets' gamle tilhenger for en rimelig penge. Vi hadde i mange år vært hovedtransportør for mange av kretsens klubber, og de syntes vi fortjente den billig. Morten Grepperud foretok straks en skikkelig overhaling på den. De tekniske sider av kjøretøyet har Ole Martin Berge fikset opp de gangene dette har vært nødvendig.

Tilhengeren har tjent oss flittig til dags dato, og er under generaloppussing på roklubben gjennom vinteren 2008 til 2009 og vil forhåpentlig bli som ny igjen.

Klubbens meritter på regattabanen

Klubben har helt fra slutten av 1800-tallet deltatt i regattaer både nasjonalt og internasjonalt. Frank Hansen har utarbeidet en oversikt over hvilke resultater klubben har å vise til i ulike mesterskap.

Perioden 1883 – 1900

Kåring av Norske mestere begynte ved Norges Roforbunds stiftelse i 1900. Før dette ble det rodd innlandske kapproinger istedenfor mesterskapsroinger. I disse årene ble det konkurrert kun i firer, uttrigger og innrigger, junior og senior. Dette var også tilfelle i de aller første årene etter at Norges Roforbund ble stiftet, og først i 1904 ble det kåret Norske mestere i andre båttyper, da NM-programmet ble utvidet med singlesculler og åtter.

Ormsund hadde følgende mestere i innlandskapproingen;

1884 Firer m/styrmann jr

Karl Haanshus - Jonas Myhre - Carsten Borchgrevink - Christian Bergh
cox: Herman Aschehoug

1891 Firer m/styrmann jr

Oscar Tønsberg - Jens Due - Hans Thiis - E. Breien
cox: Ole Haanshus

1897 Firer innrigger jr

Axel Christiansen - Einar Moe - Wilhelm Holland - Peter Torgersen
cox: Walter Pløen

1898 Firer m/styrmann jr

Conrad Heyerdahl - Herman Ludvigsen - Axel Christiansen - Carl Otto Riis
cox: Carl Joh. Knudsen

1899 Firer m/styrmann sr.

Sigurd Schjøll - Herman Ludvigsen - Axel Christiansen - Carl Otto Riis
cox: Gunnar Nordahl

Ormsundroere med deltakelse i olympiske leker 1883 - 2008

I 1908 deltok roere fra Ormsund for første gang i olympisk sammenheng. Den gang var det Ambrosius Høyer og Wilhelm Hansen som sammen med 6 roere fra Christiania deltok i åtter i OL i London. Den norske åtteren ble dessverre slått ut i forsøksheatet, mens England stakk av med gullmedaljen. Allikevel var dette en viktig hendelse for klubben, for første gang deltok Ormsund-roere i de olympiske leker. Dette viste at det var mulig for klubben å hevde seg blant de aller beste i verden. Ormsunds første OL-medalje kom allerede under neste OL i Stockholm i 1912 da Claus Høyer, Reidar Durie Holter, Magnus Herseth, Karl Frithjof Olstad med cox Olaf Bjørnstad rodde inn til en bronseplass i firer innrigger. Senere er det blitt mange medaljer i OL. Kun én gang har klubbens roere vunnet et løp i et OL, og det var under OL i Montreal i 1976 der Frank og Alf Hansen vant OL-gull i dobbeltsculler. Hans Magnus Grepperud kom på tredjeplass i toer i Los Angeles i 1984. Vår siste OL-medalje var det Lars Bjønness som sto for. Han vant en sølvmedalje under OL i Barcelona i 1992 i klassen dobbeltfirer. Fullstendig oversikt finner du nedenfor:

Denne fireren med Claus Høyer, Reidar Durie Holter, Magnus Herseth og Karl Frithjof Olstad med styrmann Olaf Bjørnstad vant Ormsunds første OL-medalje i Stockholm i 1912.

1908 London

Åtter, utslått i forsøksheat

Ambrosius Høyer - Wilhelm Hansen i komb m/C.R.

Olaf Bjørnstad - sykdomsforfall

1912 Stockholm

Bronse i Firer Innrigger

Claus Høyer - Reidar Durie Holter - Magnus Herseth - Karl Frithjof Olstad -

Cox: Olaf Bjørnstad

1972 München

Sølv i Dobbeltskuller

Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen

1976 Montreal

Gull i Dobbeltskuller

Alf J. Hansen - Frank Hansen

1980 Moskva

Alf J. Hansen - Frank Hansen forhåndsuttatt i Dobbeltskuller, men ingen deltakelse pga norsk boikottvedtak av lekene.

1984 Los Angeles

Bronse i Toer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 10 i Dobbeltskuller

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Singleskuller, utslått/nr 4 i oppsamlingsheat

Lars Bjønness

Ormsundroere med deltagelse i olympiske leker 1883 - 2008

1988 Seoul

Sølv i Dobbeltfirer

Lars Bjonness - Alf J. Hansen i komb m/Horten RK/Bærum RK

1992 Barcelona

Sølv i Dobbeltfirer

Lars Bjonness i komb m/Horten RK/Fana RK/Stavanger RK

Alf og Frank Hansen vant klubbens første (og foreløpig eneste) OL- gull i Montreal i 1976.

Ormsundroere med deltakelse i VM 1883 - 2008

1967 Vichy, Frankrike (Åpent EM)

Dobbeltskuller

Frank Hansen i komb m/Fana RK Sykdomsforfall

1969 Klagenfurt, Østerrike (Åpent EM)

Nr 9 i Dobbeltskuller

Peter W. Wærness - Frank Hansen

Nr 11 i Åtter

Terje Torgersen i komb m/Bærum RK/N.S.R.

Alf J. Hansen - sykdomsforfall

1970 St. Catharines, Canada

Bronse i Firer m/styrmann

Alf J. Hansen - Peter W. Wærness i komb m/N.S.R./Drammen RK

Nr 8 i Åtter

Frank Hansen i komb m/N.S.R./Bærum RK/Drammen RK

1971 København (Åpent EM)

Sølv i Dobbeltskuller

Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen

Nr 7 i Firer m/styrmann

Alf J. Hansen - Peter W. Wærness i komb m/N.S.R

1973 Moskva (Åpent EM)

Nr 5 i Firer m/styrmann

Alf J. Hansen - Peter W. Wærness i komb m/N.S.R

Dobbeltskuller, nr 4 i semifinale

(rodde ikke B-finale)

Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen

1974 Luzern, Sveits

Sølv i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 8 i Lettvekt Singlesculler

Øivind Abrahamsen

1975 Nottingham, England

Gull i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

1977 Amsterdam, Nederland

Nr 10 i Singlesculler

Alf J. Hansen

1978 Lake Karapiro, New Zealand

Gull i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

1979 Bled, Jugoslavia

Gull i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 9 i Firer u/styrmann

Knut Rysstad - Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

1981 München, Vest-Tyskland

Bronse i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Firer u/styrmann

Knut Rysstad - Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Sykdomsforfall

Nr 6 i Lettvekt Firer

Arild Båheim i komb m/Sandefjord RK/N.S.R.

Nr 9 i Dame Dobbeltfirer

Torunn Sørli i komb m/O.K.R.

1982 Luzern, Sveits

Gull i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Gull i Toer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 5 i Lettvekt Dobbeltsculler

Arild Båheim - Lars Bjønness

1983 Duisburg, Vest-Tyskland

Sølv i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Bronse i Toer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 9 i Dobbeltfirer

Lars Bjønness i komb m/Bærum RK/Drammen RK/Horten RK

1985 Montreal, Canada (VM for Lettvekt)

Nr 9 i Lettvekt Firer u/styrmann

Arild Båheim - Nils Jørgen Bjønness i komb m/Bærum RK/Stavanger RK

Ormsundroere med deltakelse i VM 1883 - 2008

1985 Hazewinkel, Belgia

Singlesculler, utslått/nr 3 i oppsamlingsheat

Alf J. Hansen

Nr 7 i Dobbeltfirer

Lars Bjønness - Knut Grimstad i komb m/
Bærum RK/Horten RK

1986 Nottingham, England

Dobbeltsculler, utslått/nr 5 i oppsamlingsheat

Knut Grimstad i komb m/Horten RK

Nr 9 i Dobbeltfirer

Alf J. Hansen - Lars Bjønness i komb m/Horten RK/Bærum RK

1987 København

Sølv i Dobbeltfirer

Alf J. Hansen - Lars Bjønness i komb m/Horten RK/Bærum RK

1989 Bled, Jugoslavia

Gull i Dobbeltsculler

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

Nr 6 i Dobbeltfirer

Alf J. Hansen i komb m/Fana RK/Stavanger RK

1990 Tasmania, Australia

Nr 5 i Dobbeltsculler

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

1993 Roudnice, Tsjekkia

Sølv i Dobbeltsculler

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

1994 Indianapolis, USA

Gull i Dobbeltsculler

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

1995 Tammerfors, Finland

Nr 13 i Dobbeltfirer

Stian Kjennvold - Lars Bjønness i komb m/Drammen RK/Horten RK

1997 Aiguebelette, Frankrike

Nr 13 i Dobbeltfirer

Stian Kjennvold i komb m/Horten RK/Bærum RK/Aalesund RK

1999 St. Catharines, Canada

Nr 17 i Dobbeltfirer

Stian Kjennvold i komb m/Bærum RK/N.S.R./Aalesund RK

Nils Jørgen Bjønness og Arild Båheim (i kombinasjon med Bærum RK og Stavanger RK) deltok i VM for lettvekt i 1985 i Montreal i Canada i klassen firer uten styrmann. Båten endte på en 9. plass.

Ormsundroere med deltakelse i VM for junior 1883 – 2008

1969: Napoli, Italia

Dobbeltsculler

Jan Giltvedt - Roy Lindstad

Sykdomsforfall

1971: Bled, Jugoslavia

Åtter, utslått/nr 4 i oppsamlingsheat

Per Dyrnes - Tore Tomter - Rune Bråthen - Jon Fongaard - Lars Otterbeck -

Gunnar Rysstad - Sven Jacobsen - Kjell Røberg Larsen

Cox: Hans Magnus Grepperud

1973: Nottingham, England

Dobbeltsculler, utslått/nr 4 i oppsamlingsheat

Per Giltvedt i komb m/Trondhjems RK

1976: Villach, Østerrike

Nr 12 i Firer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud - Rolf Bråthen - Einar Fjøsne - Knut Rysstad

1978: Beograd, Jugoslavia

Nr 10 i Jenter Dobbeltfirer m/styrmann

Hanne Henriksen - Kristin Treider - Torunn Sørli - Anne Cathrine Hunstad

Cox: Christin Christoffersen

1980: Hazewinkel, Belgia

Nr 7 i Åtter

Espen Treider - Lars Bjonness - Jarl-Otto Strømmen - Cox: Jon Sigurd Riis i komb m/Moss RK/Drammen RK/Alvøen RK

Morten Grepperud - sykdomsforfall

1981: Sofia, Bulgaria

Nr 10 i Dobbeltfirer

Jarl-Otto Strømmen - Lars Bjønness i komb m/Moss RK/Horten RK

Nr 12 i Åtter

Espen Treider - Jens Chr. Riis i komb m/Fana RK/Alvøen RK

1987: Köln, Vest-Tyskland

Dobbeltfirer, utslått/nr 5 i oppsamlingsheat

Henning Braathen - Morten Egeberg i komb m/Moss RK

1993: Årungen, Norge

Bronse i Dobbeltfirer

Ivar Valstad - Stian Kjennvold i komb m/Tønsberg RK/Stavanger RK

1994: München, Tyskland

Nr 9 i Singlesculler

Stian Kjennvold

1998: Ottensheim, Tyskland

Nr 18 i Dobbeltfirer

Knut Mikkol Kolbe i komb m/C.R./Aalesund RK/Horten RK

1999: Plovdiv, Bulgaria

Nr 16 Dobbeltsculler

Knut Mikkol Kolbe i komb m/Drammen RK

Ormsundroere med deltakelse i Nordisk mesterskap 1883 – 2008

1912: Stockholm

Nr 2 i Firer innrigger

Claus Høyer - Reidar Durie Holter - Magnus Herseth - Karl Frithjof Olstad

Cox: Olaf Bjørnstad

1921: København

Nr 1 i Firer innrigger

Finn Bergfeldt - Rolf Magnell - Magnus Gunn - Alfred Pettersen

Cox: Olaf Bjørnstad

1924: København

Nr 1 i Åtter

Rolf A. Christiansen - Ottar L. Nielsen - Finn Bergfeldt - Alf W. Nilssen

Haakon Wallie - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Trond Wikant

Cox: Olaf Bjørnstad

Nordiske mestere i åtter København i 1924. Øverste rekke fra venstre: Finn Bergfeldt, Gunnar Helliesen, Rolf Christiansen, Trond Wikant. Nederste rekke fra venstre: Ottar L. Nielsen, Alf W. Nilssen, Olaf Bjørnstad, Rolf A. Christiansen og Haakon Wallie.

Nr 3 Åtter

Rolf A. Christiansen - Ottar L. Nielsen - Finn Bergfeldt - Alf W. Nilssen -
Haakon Wallie - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Trond Wikant
Cox: Olaf Bjørnstad

1928: Oslo

Nr 2 i Åtter

Odd Pløen - Inge Bothner - Birger Eriksen - Cato Andersen - Jacob Mørk -
Alfred Dahl - Arne Mehren - Botolf Thorud
Cox: Aage Bjørnstad

Nr 3 i Firer innrigger

Finn Bergfeldt - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Alf W. Nilssen
Cox: Reidar Berg

1961: København

Nr 4 i Firer u/styrmann

Steinar Selsing - Kaare Ellingsen - Bjørn Fiske - Øivind Hvattum

1967: Mölndal

Nr 2 i Dobbeltsculler

Frank Hansen i komb m/Fana RK

1969: København

Nr 2 i Dobbeltsculler

Peter W. Wærness - Frank Hansen

Nr 3 i Toer m/styrmann

Terje Torgersen - Alf J. Hansen
Cox: Per Giltvedt

1971: Åbo

Nr 1 i Firer m/styrmann

Peter W. Wærness - Alf J. Hansen i komb m/N.S.R.

Nr 2 i Dobbeltsculler

Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen

Nr 1 i Akademisk Firer m/styrmann

Peter W. Wærness i komb m/N.S.R.

1973: Oslo (Årungen)

Nr 1 i Singlesculler

Frank Hansen

Nr 1 i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 1 i Toer m/styrmann

Svein Th. Thøgersen i komb m/N.S.R.

Nr 1 i Firer m/styrmann

Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen i komb m/N.S.R.

Nr 1 i Åtter

Peter W. Wærness i komb m/

Bærum RK/N.S.R./Drammen RK

1975: Stockholm

Nr 1 i Dobbeltskuller

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 1 i Firer m/styrmann

Alf J. Hansen - Frank Hansen i komb m/ Bærum RK/N.S.R.

Nr 1 i Åtter

Alf J. Hansen - Frank Hansen i komb m/N.S.R./Bærum RK/C.R.

1977: Sorø

Nr 1 i Dobbeltskuller

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 1 i Åtter

Alf J. Hansen - Frank Hansen i komb m/N.S.R./Sandefjord RK/C.R.

1979: Helsingfors

Nr 1 i Dobbeltskuller

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr 1 i Firer m/styrmann

Einar Fjøsne i komb m/Drammen RK/C.R.

Nr 1 i Firer u/styrmann

Knut Rysstad - Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 1 i Åtter

Knut Rysstad - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen - Frank Hansen
i komb m/N.S.R.

Nr 2 i Dame Dobbeltfirer

Torunn Sørli i komb m/O.K.R.

1981: Oslo (Årungen)

Nr 2 i Firer m/styrermann

Knut Rysstad i komb m/Bærum RK/N.S.R.

Nr 2 i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Nr 2 i Lettvekt Firer

Arild Båheim i komb m/Sandefjord RK/N.S.R.

Nr 2 i Dame Dobbeltfirer

Torunn Sørli i komb m/O.K.R.

Nr 2 i Firer u/styrermann

Morten Grepperud - Knut Grimstad - Atle Aamodt i komb m/Bærum RK

Nr 4 i Åtter

Alf J. Hansen - Knut Rysstad i komb m/N.S.R/Bærum RK

1983: Stockholm

Nr 1 i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen i komb m/Horten RK

Nr 1 i Toer u/styrermann

Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 4 i Firer m/styrermann

Knut Grimstad - Lars Bjønness i komb m/Drammen RK/Horten RK

Nr 4 i Firer u/styrermann

Morten Grepperud - Atle Aamodt i komb m/Drammen RK/Fana RK

Nr 3 i Lettvekt Firer

Nils Jørgen Bjønness i komb m/Fana RK/Bærum RK/Stavanger RK

Nr 1 i Dobbeltfirer

Lars Bjønness i komb m/Bærum RK/Drammen RK/Horten RK

Nr 1 i Åtter

Alf J. Hansen - Hans Magnus Grepperud - Morten Grepperud - Atle Aamodt
i komb m/Horten RK/N.S.R./Drammen RK/Fana RK

1985: Århus

Nr 1 i Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

Nr. 1 i Dobbeltfirer

Lars Bjønness i komb m/Bærum RK/Horten RK

Nr 2 i Toer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud i komb m/N.S.R.

Nr 3 i Lettvekt Firer

Nils Jørgen Bjønness i komb m/Fana RK/C.R./Bærum RK

Nr 2 i Åtter

Alf J. Hansen - Frank Hansen - Hans Magnus Grepperud - Lars Bjønness -
Knut Grimstad - Morten Grepperud i komb m/N.S.R./Bærum RK -
Cox: John Skjelvåg

1987: Tammerfors

Nr 2 i Firer u/styrmann

Lars Bjønness - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen

Nr 1 i Dobbeltfirer

Alf J. Hansen - Lars Bjønness i komb m/Bærum RK/Horten RK

Nr 1 i Åtter

Alf J. Hansen - Lars Bjønness - Morten Grepperud i komb m/Horten RK/Bærum RK/Fana RK/Stavanger RK - Cox: Rune Østeraat

1989: Oslo (Årungen)

Nr 1 i Dobbeltskuller

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

Nr 2 i Dobbeltfirer

Alf J. Hansen i komb m/Fana RK/Stavanger RK

Nr 4 i Firer Lettvekt

Nils Jørgen Bjønness i komb m/Fana RK/Porsgrunn RK/Bærum RK

Nr 2 i Åtter

Alf J. Hansen - Lars Bjønness i komb m/ Bærum RK/Stavanger RK/Fana RK - Cox: Rune Østeraat

1993: København

Nr 1 i Dobbeltskuller

Lars Bjønness i komb m/Horten RK

Nr 2 i Åtter

Lars Bjønness i komb m/Stavanger RK/Aalesund RK/C.R.

1995 Oslo (Årungen)

Nr 1 i Åtter

Lars Bjønness - Stian Kjennvold i komb m/Bærum RK/Stavanger RK/N.S.R./
Aalesund RK/Fana RK/Horten RK

Nr 1 i Dobbeltfirer

Lars Bjønness i komb m/Drammen RK/Stavanger RK

2000: Sorø

Nr 4 i Dobbeltfirer

Knut Mikkol Kolbe i komb m/Bergen RK/Drammen RK/N.S.R.

Ormsundroere med deltakelse i Nordisk junior mesterskap 1883 – 2008

1970: Simlången

Nr 4 i Dobbeltskuller

Tom Storm Olsen - Roy Lindstad

1976: Årungen

Nr 1 i Firer u/styrmann

Hans Magnus Grepperud - Rolf Bråthen - Einar Fjøsne - Knut Rysstad

1978: Hjelmsjön

Nr 2 i Jenter Dobbeltfirer m/styrmann

Hanne Henriksen - Kristin Treider - Torunn Sørli - Anne Cathrine Hunstad

Cox: Christin Christoffersen

1980: Bagsværd

Nr 1 i Åtter

Espen Treider - Jens Chr. Riis - Nils J. Hunstad - Morten Grepperud -

Lars Bjønness - Jarl-Otto Strømmen i komb m/Moss RK

Cox: Jon Sigurd Riis

1986: Hjelmsjön

Nr 3 i Åtter

Morten Egeberg - Henning Braaten - Erik Andresen i komb

m/Sandefjord RK/Moss RK/Porsgrunn RK - Cox: Rune Østeraat

1992: Årungen

Nr 3 i Åtter

Ivar Valstad - Stian Kjennvold - Simen Boretti Weiglin - Dag Olav Fiske

i komb m/Sarpsborg RK/Bærum RK/Moss RK/Horten RK

1984: Hjelmsjön

Nr 1 i Singleskuller

Stian Kjennvold

Nr 3 i Dobbeltsculler

Martin Carlén i komb m/C.R.

1998: Tammerfors

Nr 2 i Dobbeltsculler

Knut Mikkol Kolbe i komb m/C.R.

1999: Årungen

Nr 1 i Dobbeltsculler

Knut Mikkol Kolbe i komb m/Drammen RK

Kongepokalvinnere for Ormsund Roklub 1883 – 2008

1925 Åtter

Rolf A. Christiansen - Ottar L. Nielsen - Haakon Wallie - Reidar Nilo - Finn Bergfeldt -
Alf W. Nilssen - Rolf Christiansen - Trond Wikant
Cox: Olaf Bjørnstad

1969 Firer m/styrmann

Terje Torgersen - Peter W. Wærness - Frank Hansen - Alf J. Hansen
Cox: Per Giltvedt

1972 Firer m/styrmann

Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
Cox: Kåre Melin

1973 Firer m/styrmann

Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
Cox: Kåre Melin

1974 Singlesculler

Alf J. Hansen

1975 Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

1977 Dobbeltsculler

Alf J. Hansen - Frank Hansen

1978 Firer m/styrmann

Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
Cox: Jon Sigurd Riis

1980 Firer m/styrmann

Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen - Frank Hansen - Knut Rysstad
Cox: Jon Sigurd Riis

1981 Singlesculler

Alf J. Hansen

1984 Singlesculler

Alf J. Hansen

1985 Singlesculler

Alf J. Hansen

Alf Hansen, Frank Hansen, Svein Thøgersen og Peter W. Wærness med cox Kåre Melin vant kongepokal i 1972 og 1973.

Singlesculler:

1965 Frank Hansen
1968 Frank Hansen
1971 Frank Hansen
1972 Frank Hansen
1973 Frank Hansen
1974 Alf J. Hansen
1975 Alf J. Hansen
1976 Alf J. Hansen
1977 Alf J. Hansen
1978 Alf J. Hansen
1979 Frank Hansen
1980 Alf J. Hansen
1981 Alf J. Hansen
1984 Alf J. Hansen
1985 Alf J. Hansen

Singlesculler, lettvekt:

1981 Arild Båheim
1982 Arild Båheim

Dobbeltsculler:

1968 Peter W. Wærness - Frank Hansen
1969 Peter W. Wærness - Frank Hansen
1970 Peter W. Wærness - Alf J. Hansen
1971 Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen
1972 Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen
1973 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1974 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1975 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1976 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1977 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1978 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1979 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1980 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1981 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1982 Lars Bjønness - Arild Båheim
1983 Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
1984 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1985 Alf J. Hansen - Frank Hansen
1986 Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1987 Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1988 Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1989 Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1990 Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1994 Stian Kjennvold - Lars Bjønness

Toer u/styrmann:

1971 Peter W. Wærness - Alf J. Hansen
1979 Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
1982 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1983 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1984 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1985 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1986 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1987 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud

Toer m/styrmann:

- 1966 Øivind Wang - Frank Hansen - cox: Cato Gjersøe
1968 Terje Torgersen - Alf J. Hansen - cox: Per Giltvedt
1975 Frank Hansen - Alf J. Hansen - cox: Espen Treider

Firer lettvekt:

- 1915 Olaf Bjørnstad - Arne Krogvik - E.N. Hauge - Thorleif Nielsen
cox: Aage Bjørnstad
1916 Rolf Neegaard - Aage Bjørnstad - E.N. Hauge - Alfred Pettersen
cox: Olaf Bjørnstad
1918 Aage Bjørnstad - Rolf Neegaard - E.N. Hauge - Alfred Pettersen
cox: Olaf Bjørnstad
1922 Reidar Dahl - H. Ingebretsen - Einar Samuelson - Ivar Aasheim
cox: Erling Egeberg
1981 Espen Treider - Nils Jørgen Bjonness - Lars Bjonness - Jarl-Otto Strømmen
1982 Espen Treider - Nils Jørgen Bjonness - Lars Bjonness - Jarl-Otto Strømmen

Dobbeltfirer:

- 1983 Knut Grimstad - Lars Bjonness - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
1984 Alf J. Hansen - Knut Grimstad - Lars Bjonness - Frank Hansen
1985 Knut Grimstad - Lars Bjonness - Arild Båheim - Atle Aamodt
1986 Nils Jørgen Bjonness - Knut Grimstad - Lars Bjonness - Alf J. Hansen
1988 Henning Braaten - Knut Grimstad - Lars Bjonness - Alf J. Hansen

Firer u/styrmann:

- 1962 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud - Steinar Selsing - Øivind Hvattum
1971 Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1972 Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1973 Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1976 Hans Magnus Grepperud - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1979 Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1980 Atle Aamodt - Arild Båheim - Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad
1982 Knut Grimstad - Nils Jørgen Bjonness - Frank Hansen - Alf J. Hansen
1983 Lars Bjonness - Atle Aamodt - Knut Grimstad - Hans Magnus Grepperud
1984 Mariusz Trizinski - Lars Bjonness - Henryk Trizinski - Atle Aamodt

Norske mesterskap for Ormsund Roklubb 1883 – 2008

- 1985 Knut Grimstad - Lars Bjønness - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1986 Lars Bjønness - Knut Grimstad - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud
1987 Knut Grimstad - Lars Bjønness - Hans Magnus Grepperud - Morten Grepperud
1989 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Lars Bjønness - Alf J. Hansen
1990 Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Lars Bjønness - Alf J. Hansen

Firer m/styrmann:

- 1969 Terje Torgersen - Peter W. Wærness - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Per Giltvedt
1972 Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Kåre Melin
1973 Peter W. Wærness - Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Kåre Melin
1978 Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Jon Sigurd Riis
1979 Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Jon Sigurd Riis
1980 Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen - Frank Hansen - Knut Rysstad
cox: Jon Sigurd Riis
1981 Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Lars Petter Fjeld
1982 Atle Aamodt - Hans Magnus Grepperud - Frank Hansen - Morten Grepperud
cox: Lars Petter Fjeld
1983 Atle Aamodt - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Lars Bjønness
cox: Lars Petter Fjeld
1984 Knut Grimstad - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Atle Aamodt
cox: Lars Petter Fjeld

Firer innrigger:

- 1912 Claus Høyer - Reidar Durie Holter - Magnus Herseth - Karl Frithjof Olstad
cox: Olaf Bjørnstad
1913 Birger Jacobsen - Sigurd Mortvedt - Gunnar Andersen - Karl Frithjof Olstad
cox: Olaf Bjørnstad
1921 Finn Bergfeldt - Rolf Magnell - Magnus Gunn - Alafred Pettersen
cox: Olaf Bjørnstad

Norske mesterskap for Ormsund Roklubb 1883 – 2008

- 1928 Finn Bergfeldt - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Alf W. Nilssen
cox: Reidar Berg
- 1929 Finn Bergfeldt - Alf W. Nilssen - Rolf Christiansen - Gunnar Heilliesen
cox: Reidar Berg
- 1962 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud - Steinar Selsing - Øivind Hvattum
cox: Ivar Glomstein
- 1972 Einar Bøhn - Svein Th. Thøgersen - Peter W. Wærness - Alf J. Hansen
cox: Kåre Melin
- 1975 Terje Torgersen - Per Giltvedt - Frank Hansen - Svein Th. Thøgersen
cox: Espen Treider

Eldre roere:

- 1930 Alfred Pettersen - Alf W. Nilssen - Finn Bergfeldt - Rolf Christiansen
cox: Reidar Berg
- 1933 Alfred Pettersen - Alf W. Nilssen - Finn Bergfeldt - Rolf Christiansen
cox: Aage Bjørnstad
- 1935 Birger Eriksen - Alf W. Nilssen - Finn Bergfeldt - Rolf Christiansen
cox: Erling Elgaaen
- 1987 Svein Th. Thøgersen - Frank Hansen

Åtter:

- 1924 Rolf A. Christiansen - Ottar L. Nielsen - Haakon Wallie - Alf W. Nilssen
Finn Bergfeldt - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Trond Wikant
cox: Olaf Bjørnstad
- 1927 Rolf A. Christiansen - Ottar L. Nielsen - Finn Bergfeldt - Alf W. Nilssen
Haakon Wallie - Gunnar Helliesen - Rolf Christiansen - Trond Wikant
cox: Olaf Bjørnstad
- 1929 Georg Jensen - Ingemar Gundersen - Birger Eriksen - Cato Andersen
Fredrik Borch - Leif Falch - Arne Mehren - Alfred Dahl
cox: Aage Bjørnstad
- 1981 Atle Aamodt - Knut Grimstad - Morten Grepperud - Lars Bjønness
Hans Magnus Grepperud - Knut Rysstad - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Lars Petter Fjeld

Norske mesterskap for Ormsund Roklubb 1883 – 2008

- 1982 Atle Aamodt - Knut Grimstad - Arild Båheim - Lars Bjønness
Hans Magnus Grepperud - Morten Grepperud - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: Lars Petter Fjeld
- 1983 Nils Jørgen Bjønness - Knut Grimstad - Lars Bjønness - Atle Aamodt
Arild Båheim - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
cox: Lars Petter Fjeld
- 1984 Knut Grimstad - Mariusz Trizinski - Lars Bjønness - Atle Aamodt
Frank Hansen - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
cox: Lars Petter Fjeld
- 1985 Knut Grimstad - Atle Aamodt - Nils Jørgen Bjønness - Lars Bjønness
Hans Magnus - Grepperud - Morten Grepperud - Frank Hansen - Alf J. Hansen
cox: John Skjelvåg
- 1986 Gunstein Skogen - Per Giltvedt - Nils Jørgen Bjønness - Knut Grimstad
Lars Bjønness - Morten Grepperud - Hans Magnus Grepperud - Alf J. Hansen
cox: Rune Østeraat
- 1987 Morten Egeberg - Henning Braaten - Knut Grimstad - Nils Jørgen Bjønness
Hans Magnus Grepperud - Morten Grepperud - Lars Bjønness - Alf J. Hansen
cox: Kenneth Gavoll Hansen
- 1988 Morten Egeberg - Stein Fergem - Knut Grimstad - Nils Jørgen Bjønness
Hans Magnus Grepperud - Morten Grepperud - Lars Bjønness - Alf J. Hansen
cox: Rune Østeraat

Norgesmesterskapsstatistikk for Ormsund Roklub 1883 – 2008

[illegible]

Norske juniormesterskap for Ormsund Roklub 1883 – 2008

Singlesculler:

- 1965 Frank Hansen
- 1994 Stian Kjennvold
- 1998 Knut Mikkel Kolbe

Dobbeltsculler:

- 1969 Jan Giltvedt - Erik Myhrvold
- 1970 Roy Lindstad - Tom Storm Olsen
- 1981 Lars Bjønness - Jarl-Otto Strømmen
- 1993 Ivar Valstad - Stian Kjennvold
- 1994 Martin Carlén - Stian Kjennvold

Toer u/styrmann:

- 1959 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud
- 1960 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud
- 1961 Bjørn Fiske - Øivind Hvattum
- 1964 Torbjørn Ouren - Frank Hansen
- 1968 Jan Giltvedt - Erik Myhrvold
- 1981 Espen Treider - Jens Christian Riis
- 1993 Ivar Valstad - Stian Kjennvold

Toer m/styrmann:

- 1960 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud
cox: Arild Rekdal
- 1961 Bjørn Fiske - Øivind Hvattum
cox: Ivar Glomstein
- 1964 Torbjørn Ouren - Frank Hansen
cox: Carl Fr. Meyer
- 1965 Terje Torgersen - Bjørn Ryno Olsen
cox: Carl Fr. Meyer
- 1967 Arild Stoltenberg - Knut Mørstad
cox: Roar Melin

Dobbeltfirer:

1993 Martin Carlén - Alexander Grydeland - Stian Kjennvold - Ivar Valstad

Firer u/styrmann:

1964 Øyvind Wang - Bjørn Ryno Olsen - Torbjørn Ouren - Frank Hansen
1976 Hans Magnus Grepperud - Einar Fjøsne - Rolf Bråthen - Knut Rysstad
1979 Helge Lundvold - Nils Jørgen Bjønness - Nils Jacob Hunstad - Morten Grepperud
1981 Espen Treider - Lars Bjønness - Jens Christian Riis - Jarl-Otto Strømmen

Firer m/styrmann:

1911 Leif Ring Reinertsen - Karl Frithjof Olstad - Gunnar Andersen - Enevold Holm
cox: Olaf Bjørnstad
1915 Harald Bjørge - T. Langmyhr - Sverre Gulbrandsen - O. W. Guthe
cox: Aage Bjørnstad
1921 Rolf A. Christiansen - Birger Steinberg - Rolf Christiansen - Moeser Christensen
cox: Olaf Bjørnstad
1960 Bjørn Egeberg - Odd Kolsrud - Bjørn Fiske - Per Reidar Ulrikson
cox: Ivar Glomstein
1976 Hans Magnus Grepperud - Einar Fjøsne - Rolf Bråthen - Knut Rysstad
cox: Lars Bjønness
1979 Helge Lundvold - Nils Jørgen Bjønness - Nils Jacob Hunstad - Morten Grepperud
cox: Jon Sigurd Riis
1980 Espen Treider - Jens Christian Riis - Nils Jacob Hunstad - Morten Grepperud
cox: Jon Sigurd Riis
1981 Espen Treider - Lars Bjønness - Jens Christian Riis - Jarl-Otto Strømmen
cox: Lars Petter Fjeld

Firer innrigger:

1901 Jonas Hagen - Einar Conradi - A. K. Maastrup - Sigurd Schjøll
cox: Harald Hansen
1912 Claus Høyer - Reidar Durie Holter - Magnus Herseth - Karl Frithjof Olstad
cox: Olaf Bjørnstad
1915 Finn Bergfeldt - Rolf Magnell - Nils Hofgaard - Bjarne Høgberg
cox: Olaf Bjørnstad

Norske juniormesterskap for Ormsund Roklub 1883 – 2008

- 1916 Johannes Hauge - Sverre Gulbrandsen - Magnus Gunn - O. W. Guthe
cox: Olaf Bjørnstad
- 1917 Moeser Christensen - Rolf Magnell Magnus Gunn - Harald Bjørge
cox: Aage Bjørnstad
- 1921 Asbjørn Westby - Alf W. Nilssen - Rolf Christiansen - Moeser Christensen
cox: Olaf Bjørnstad
- 1924 Haakon Wallie - Ottar R. Nielsen - Gunnar Helliesen - Reidar Nilo
cox: Rolf Neegaard
- 1968 Roar Melin - Egil W. Neumann - Henning Bjercke - Tom Vavik
cox: Per Giltvedt
- 1971 Sven Jacobsen - Tore Tomter - Rune Bråthen - Kjell Røberg-Larsen
cox: Magnus Grepperud
- 1975 Hans Magnus Grepperud - Einar Fjøsne - Rolf Bråthen - Knut Rysstad
cox: Espen Treider

Åtter:

- 1922 Rolf A. Christiansen - Birger Steinberg - K. K. Larsen - David Bergendahl
Asbjørn Westby - Alf W. Nilssen - Edward Syversen - Trond Wikant
cox: Erling Egeberg
- 1931 Carl Mølbach-Nielsen - Fredrik Evensen - Rolf Høivang - Inge Bothner
Anton Johansen - Jacob Mørk - Arne Mehren - Alfred Dahl
cox: Aage Bjørnstad
- 1949 Erik Fjøsne - Tore Langeland - Arne Brenni - Håkon Hassfeld
Gustav Adolf Stoltenberg - Holger Christiansen - Gisle Grevskott -
Ivar Fr. Christiansen
cox: Egil Eriksen
- 1980 Lars Petter Fjeld - Nochve Wåler - Lars Bjonness - Jarl-Otto Strømmen
Espen Treider - Jens Christian Riis - Nils Jacob Hunstad - Morten Grepperud
cox: Jon Sigurd Riis
- 1992 Martin Carlén - Jacob Wærness - Lasse Hammer - Kenneth Gavoll-Hansen
Dag Olav Fiske - Simen Boretti Weiglin - Stian Kjennvold - Ivar Valstad
cox: Even Jansen

Jenter Firer m/styrmann:

- 1977 Kristin Treider - Anne-Cathrine Hunstad - Torunn Sørli - Kathrine Tørraasen
cox: Christin Christoffersen
- 1978 Hanne Henriksen - Kristin Treider - Torunn Sørli - Anne-Cathrine Hunstad
cox: Christin Christoffersen

Jenter Dobbeltfirer:

- 1978 Hanne Henriksen - Kristin Treider - Torunn Sørli - Anne-Cathrine Hunstad
cox: Christin Christoffersen
- 1981 Nina Catales Pirisi - Marit Hystad - Christin T. Hansen - Janni Bøkenes
cox: Lise Bøkenes

*1981 var et godt
år for mange av
Ormsunds roere.*

Juniormesterskapsstatistikk for Ormsund Roklub 1883 – 2008

									Totalt:
Singlesculler:	1965	1994	1998						3
Dobbeltsculler:	1969	1970	1981	1993	1994				5
Toer u/styrmann:	1959	1960	1961	1964	1968	1981	1993		7
Toer m/styrmann: (utgått 1977)	1960	1961	1964	1965	1967				5
Dobbeltfirer:	1993								1
Firer u/styrmann:	1964	1976	1979	1981					4
Firer m/styrmann: (utgått 1984)	1911	1915	1921	1960	1976	1979	1980	1981	8
Firer innrigger: (utgått 1976)	1901 1971	1912 1975	1915	1916	1917	1921	1924	1968	10
Åtter:	1922	1931	1949	1980	1992				5
Jenter Firer m/styrmann:	1977	1978							2
Jenter Dobbeltfirer:	1978	1981							2
SUM									52

Ormsundroere med seier i Norsk mesterskap 1883 – 2008, rangert etter antall NM:

Senior:

Navn:	Antall:
Alf J. Hansen	59
Frank Hansen	44
Hans Magnus Grepperud	33
Lars Bjønness	30
Morten Grepperud	22
Knut Grimstad	19
Atle Aamodt	12
Svein Th. Thøgersen	11
Peter W. Wærness	11
Nils Jørgen Bjønness	9
Finn Bergfeldt	8
Olaf Bjørnstad	8 7 som cox
Lars Petter Fjeld	8 cox
Arild Båheim	7
Rolf Christiansen	7
Alf W. Nilssen	7
Knut Rysstad	7
Alfred Pettersen	5
Aage Bjørnstad	5 3 som cox
Gunnar Helliesen	4
Espen Treider	4 2 som cox
Per Giltvedt	4 2 som cox
E.N. Hauge	3
Terje Torgersen	3
Reidar Berg	3 cox
Kåre Melin	3 cox
Jon Sigurd Riis	3 cox
Bjørn Egeberg	2
Morten Egeberg	2

Navn:	Antall:	
Henning Braaten	2	
Rolf A. Christiansen	2	
Birger Eriksen	2	
Øivind Hvattum	2	
Odd Kolsrud	2	
Ottar L. Nielsen	2	
Rolf Neegaard	2	
Karl Frithjof Olstad	2	
Steinar Selsing	2	
Jarl-Otto Strømmen	2	
Mariusz Trizinski	2	
Haakon Wallie	2	
Trond Wikant	2	
Rune Østeraat	2	cox
Cato Andersen	1	
Gunnar Andersen	1	
Fredrik Borch	1	
Einar Bøhn	1	
Alfred Dahl	1	
Reidar Dahl	1	
Leif Falch	1	
Stein Fergem	1	
Ingemar Gundersen	1	
Magnus Gunn	1	
Magnus Herseth	1	
Reidar Durie Holter	1	
Claus Høyer	1	
H. Ingebretsen	1	
Birger Jacobsen	1	
Georg Jensen	1	
Stian Kjennvold	1	
Arne Krogvik	1	

Ormsundroere med seier i Norsk mesterskap 1883 – 2008

Navn:	Antall:	
Rolf Magnell	1	
Arne Mehren	1	
Sigurd Mortvedt	1	
Thorleif Nielsen	1	
Einar Samuelsen	1	
Gunstein Skogen	1	
Henryk Trizinski	1	
Øivind Wang	1	
Ivar Aasheim	1	
Erling Egeberg	1	COX
Erling Elgaaen	1	COX
Cato Gjersøe	1	COX
Ivar Glomstein	1	COX
Kenneth Gavoll Hansen	1	COX
John Skjelvåg	1	COX

Junior:

Navn:	Antall:	
Stian Kjennvold	6	
Espen Treider	6	1 som cox
Olaf Bjørnstad	6	cox
Jens Chr. Riis	5	
Lars Bjønness	5	1 som cox
Bjørn Egeberg	4	
Morten Grepperud	4	
Frank Hansen	4	
Nils Jacob Hunstad	4	
Odd Kolsrud	4	
Jarl-Otto Strømmen	4	
Ivar Valstad	4	
Hans Magnus Grepperud	4	1 som cox
Rolf Bråthen	3	
Martin Carlén	3	
Moeser Christensen	3	
Bjørn Fiske	3	
Einar Fjøsne	3	
Anne-Cathrine Hunstad	3	
Torbjørn Ouren	3	
Knut Rysstad	3	
Torunn Sørle	3	
Kristin Treider	3	
Aage Bjørnstad	3	cox
Christin Christoffersen	3	cox
Jon Sigurd Riis	3	cox
Nils Jørgen Bjønness	2	
Harald Bjørge	2	
Rolf Christiansen	2	
Rolf A. Christiansen	2	
Jan Giltvedt	2	

Navn:	Antall:	
Sverre Gulbrandsen	2	
Magnus Gunn	2	
O. W. Guthe	2	
Hanne Henriksen	2	
Øivind Hvattum	2	
Helge Lundvold	2	
Rolf Magnell	2	
Erik Myhrvold	2	
Alf W. Nilssen	2	
Bjørn Ryno Olsen	2	
Karl Frithjof Olstad	2	
Birger Steinberg	2	
Asbjørn Westby	2	
Lars Petter Fjeld	2	1 som cox
Roar Melin	2	1 som cox
Ivar Glomstein	2	cox
Carl Fr. Meyer	2	cox
Gunnar Andersen	1	
David Bergendahl	1	
Finn Bergfeldt	1	
Henning Bjercke	1	
Inge Bothner	1	
Arne Brenni	1	
Rune Bråthen	1	
Janny Bøkenes	1	
Holger Christiansen	1	
Ivar Fr. Christiansen	1	
Einar Conradi	1	
Alfred Dahl	1	
Frithjof Evensen	1	
Dag Olav Fiske	1	
Erik Fjøsne	1	

Navn:	Antall:
Gisle Grevskott	1
Alexander Grydeland	1
Jonas Hagen	1
Lasse Hammer	1
Christin T. Hansen	1
Kenneth Gavoll Hansen	1
Håkon Hassfeld	1
Johannes Hauge	1
Gunnar Helliesen	1
Magnus Herseth	1
Nils Hofgaard	1
Enevold Holm	1
Reidar Durie Holter	1
Marit Hystad	1
Bjarne Høgberg	1
Claus Høyer	1
Rolf Høivang	1
Sven Jacobsen	1
Anton Johansen	1
Knut Mikkell Kolbe	1
Tore Langeland	1
T. Langmyhr	1
K. K. Larsen	1
Kjell Røberg Larsen	1
Roy Lindstad	1
Arne Mehren	1
Jacob Mørk	1
Knut Mørstad	1
A. K. Maastrup	1
Egil W. Naumann	1
Reidar Nilo	1
Ottar L. Nielsen	1

Ormsund seiere i Norske juniormesterskap 1883 – 2008

Navn:	Antall:	
Carl Mølbach Nielsen	1	
Tom Storm Olsen	1	
Nina Catales Pirisi	1	
Leif Ring Reinertsen	1	
Sigurd Schøll	1	
Arild Stoltenberg	1	
Gustav Adolf Stoltenberg	1	
Edward Syvertsen	1	
Tore Tomter	1	
Terje Torgersen	1	
Kathrine Tørråsen	1	
Per Reidar Ulrikson	1	
Tom Vavik	1	
Haakon Wallie	1	
Øivind Wang	1	
Simen Boretti Weiglin	1	
Trond Wikant	1	
Jacob Wærness	1	
Nochve Wåler	1	
Lise Bøkenes	1	COX
Erling Egeberg	1	COX
Egil Eriksen	1	COX
Per Giltvedt	1	COX
Harald Hansen	1	COX
Even Jansen	1	COX
Rolf Neegaard	1	COX
Arild Rekdal	1	COX

Henley Royal Regatta

Ormsund har også fra tid til annen deltatt i Henleyregattaen (Henley Royal Regatta) som arrangeres i den lille engelske byen Henley-on-Thames første uke i juli hvert år. Den første Henleyregattaen ble arrangert i 1839. Dette er fremdeles et av de mest populære idrettsarrangementene i England, og tusenvis av tilskuere samler seg i Henley denne uken.

I 1985 deltok denne åtteren i Henleyregattaen. Fra v. Sverre Løken, Morten Grepperud, Hans Magnus Grepperud, Frank Hansen, Alf Hansen, Lars Bjønness, Nils Jørgen Bjønness og Knut Grimstad med cox John Skjelvåg.

Åtteren gjorde en god innsats og kom helt til semifinalen, der de ble slått av det irske landslaget med $\frac{1}{4}$ båtlengde. Ormsund fikk hederlig omtale i engelske aviser, blant annet i The Daily Telegraph, hvor det blant annet sto å lese: "Yesterday Ormsund were outstanding..."

Ormsunds olympiamestere og verdensmestere

Selv om mange av klubbens roere har utmerket seg på regattabanen, er det fire medlemmer som spesielt fortjener å bli trukket frem. Der klubbens olympiamestere og verdensmestere Alf J. Hansen og Frank Hansen, og verdensmestrene Lars Bjonness og Hans Magnus Grepperud. De har mye av æren for klubbens internasjonale anseelse. I tillegg har de betydd utrolig mye som inspiratorer for andre roere i Norge.

I oversiktene nedenfor er det tatt med et utdrag av merittlisten til disse fire personene. Medaljer i olympiske leker og verdensmesterskap er tatt med. I tillegg er det tatt med hvilke nordiske mesterskap og norgesmesterskap de har vunnet.

Alf J. Hansen 13/7 1948

Olympisk gullmedalje, dobbeltskuller, Montreal, 1976

Olympisk sølvmedalje, dobbeltfirer, Seoul, 1988

Verdensmester, dobbeltskuller, Nottingham, 1975

Verdensmester, dobbeltskuller, Lake Karapiro, New Zealand, 1978

Verdensmester, dobbeltskuller, Bled, Jugoslavia, 1979

Verdensmester, dobbeltskuller, Luzern, 1982

Sølvmedalje i VM, dobbeltskuller, Luzern, 1974

Sølvmedalje i VM, dobbeltskuller, Duisburg, 1983

Sølvmedalje i VM, dobbeltfirer, København, 1987

Bronsemedalje i VM, firer m/styrmann, St. Catharines, Canada, 1970

Bronsemedalje i VM, dobbeltskuller, München, 1981

Nordisk mester, firer m/styrmann, Åbo, 1971

Nordisk mester, dobbeltskuller, Oslo (Årungen), 1973

Nordisk mester, dobbeltskuller, Stockholm, 1975

Nordisk mester, firer m/styrmann, Stockholm, 1975

Nordisk mester, åtter, Stockholm 1975

Nordisk mester, dobbeltskuller, Sorø, 1977

Nordisk mester, åtter, Sorø, 1977

Nordisk mester, dobbeltsculler, Helsingfors, 1979

Nordisk mester, åtter, Helsingfors, 1979

Nordisk mester, dobbeltsculler, Stockholm, 1983

Nordisk mester, åtter, Stockholm, 1983

Nordisk mester, dobbeltsculler, Århus, 1985

Nordisk mester, dobbeltfirer, Tammersfors, 1987

Nordisk mester, åtter, Tammersfors, 1987

Norsk mester, singlesculler, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981, 1984, 1985

Norsk mester, dobbeltsculler, 1970, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990

Norsk mester, toer u/styrmann, 1971, 1979

Norsk mester, toer m/styrmann, 1968, 1975

Norsk mester, firer u/styrmann, 1971, 1972, 1973, 1976, 1979, 1982, 1989, 1990

Norsk mester, firer m/styrmann, 1969, 1972, 1973, 1978, 1979, 1980, 1981

Norsk mester, dobbeltfirer, 1983, 1984, 1986, 1988

Norsk mester, firer Innrigger, 1972

Norsk mester, åtter, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988

Vinner av H.M. Kongens Pokal 11 ganger

Fearnleys ærespris ved de olympiske leker, 1976

Morgenbladets gullmedalje for årets største idrettsdåd, 1975

FISAs høyeste utmerkelse, Thomas Keller-medaljen, 1990

Norges Roforbunds høyeste utmerkelse, Gullmedaljen, 1978

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing, 1971

Norsk Roings bragdmedalje, 1974

Oslo Idrettskrets høyeste utmerkelse, heders/innsatspokalen, 1974

ORKs fortjenstmedalje, 1975

Utnevnt som æresmedlem av ORK, 1976

Tinnprisen, for idrettsutøver som på en fremragende måte har gjort Norges navn kjent i utlandet, 1975, 1976 og 1979

Frank Hansen 4/8 1945

Olympisk gullmedalje, dobbeltsculler, Montreal, 1976
Olympisk sølvmedalje, dobbeltsculler, München, 1972
Verdensmester, dobbeltsculler, Nottingham, 1975
Verdensmester, dobbeltsculler, Lake Karapiro, New Zealand, 1978
Verdensmester, dobbeltsculler, Bled, Jugoslavia, 1979
Sølvmedalje i EM, dobbeltsculler, København, 1971
Sølvmedalje i VM, dobbeltsculler, Luzern, 1974

Nordisk mester, singlesculler, Oslo (Årungen), 1973
Nordisk mester, dobbeltsculler, Oslo (Årungen), 1973
Nordisk mester, firer m/styrmann, Stockholm, 1975
Nordisk mester, dobbeltsculler, Stockholm, 1975
Nordisk mester, åtter, Stockholm, 1975
Nordisk mester, dobbeltsculler, Sorø, 1977
Nordisk mester, åtter, Sorø, 1977
Nordisk mester, dobbeltsculler, Helsingfors, 1979
Nordisk mester, åtter, Helsingfors, 1979
Nordisk mester, dobbeltsculler, Århus, 1985

Norsk mester, singlesculler, 1965, 1968, 1971, 1972, 1973, 1979
Norsk mester, dobbeltsculler, 1968, 1969, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1984, 1985
Norsk mester, Toer m/styrmann, 1966, 1975
Norsk mester, Firer u/styrmann, 1971, 1972, 1973, 1976, 1979, 1982
Norsk mester, Firer m/styrmann, 1969, 1972, 1973, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982
Norsk mester, dobbeltfirer, 1984
Norsk mester, firer innrigger, 1975
Norsk mester, åtter, 1981, 1982, 1984, 1985
Norsk mester, eldre roere, 1987

Vinner av H.M. Kongens Pokal 7 ganger
Fearnleys ærespris ved de olympiske leker, 1976
Morgenbladets gullmedalje for årets største idrettsdåd, 1975
Norges Roforbunds høyeste utmerkelse, Gullmedaljen, 1978
Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing, 1967
Norsk Roings bragdmedalje, 1974
Oslo Idrettskrets høyeste utmerkelse, heders/innsatspokalen, 1974
ORKs fortjenstmedalje, 1975
Utnevnt som æresmedlem av ORK, 1976
Tinnprisen, for idrettsutøver som på en fremragende måte har gjort Norges navn kjent i utlandet, 1975, 1976 og 1979

Lars Bjonness 27/7 1963

Olympisk sølvmedalje, dobbeltfirer, Seoul, 1988
Olympisk sølvmedalje, dobbeltfirer, Barcelona, 1992

Verdensmester, dobbeltsculler, Bled, 1989
Verdensmester, dobbeltsculler, Indianapolis, 1994
Sølvmedalje i VM, dobbeltfirer, København, 1987
Sølvmedalje i VM, dobbeltsculler, Roudnice, 1993

Nordisk mester, dobbeltfirer, Stockholm, 1983
Nordisk mester, dobbeltfirer, Århus, 1985
Nordisk mester, dobbeltfirer, Tammersfors, 1987
Nordisk mester, åtter, Tammersfors, 1987
Nordisk mester, dobbeltsculler, Oslo (Årungen), 1989
Nordisk mester, dobbeltsculler, København, 1993
Nordisk mester, dobbeltfirer, Oslo (Årungen), 1995
Nordisk mester, åtter, Oslo (Årungen), 1995

Norsk mester, dobbeltsculler, 1982, 1986, 1987, 1988, 1989 1990, 1994
Norsk mester, firer lettvekt, 1981, 1982
Norsk mester, dobbeltfirer, 1983, 1984, 1985, 1986, 1988

Ormsunds olympiamestere og verdensmestere

Norsk mester, firer u/styrmann, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1989, 1990

Norsk mester, firer m/styrmann, 1983

Norsk mester, åtter, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988

Morgenbladets gullmedalje for årets største idrettsdåd, 1989

Norsk Roings bragdmedalje, 1988

Oslo Idrettskrets høyeste utmerkelse, heders/innsatspokalen, 1994

ORKs fortjenstmedalje, 1987

Hans Magnus Grepperud 10/5 1958

Olympisk bronsemedalje, toer u/styrmann, Los Angeles, 1984

Verdensmester, toer u/styrmann, Luzern, 1982

Bronsemedalje i VM, toer u/styrmann, Duisburg, 1983

Nordisk mester, firer u/styrmann, Helsingfors, 1979

Nordisk mester, åtter, Helsingfors, 1979

Nordisk mester, toer u/styrmann, Stockholm, 1983

Nordisk mester, åtter, Stockholm, 1983

Norsk mester, dobbeltsculler 1983

Norsk mester, toer u/styrmann, 1979, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987

Norsk mester, firer u/styrmann, 1976, 1979, 1980, 1983, 1985, 1986, 1987, 1989, 1990

Norsk mester, firer m/styrmann, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984

Norsk mester, dobbeltfirer, 1983

Norsk mester, Åtter, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988

Vinner av H.M. Kongens Pokal 2 ganger

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing, 1982

Norsk Roings bragdmedalje, 1983

Oslo Idrettskrets høyeste utmerkelse, heders/innsatspokalen, 1986

ORKs fortjenstmedalje, 1982

Dobbeltfireren med fra v. Rolf Thorsen, Alf Hansen, Lars Bjønness og Vette Vinje vant en sølvmedalje i OL i Seoul i 1988.

Roklubbens økonomi gjennom tidene

Av Torbjørn Ouren

Man kan med sikkerhet slå fast at Ormsund Roklub sjelden har hatt hva man kan kalle god råd. Helt fra begynnelsen har det vært arrangert innsamlinger og donert beløp fra entusiastiske medlemmer for å gjennomføre båttinnkjøp og andre prosjekter. I 50-årsjubileumsboken leser vi: ”Enhver begynnelse er vanskelig, det fikk de nok sanne våre kjære stiftere, og det sto kanskje klarest for dem da det første regnskap forelå. Det kommenteres i klubbens første generalforsamlingsprotokoll på følgende måte: ”Regnskapet konstaterer noksom det sørgelige Faktum at Klubbens Finanser er værre end daarlige. Dette har sin grund deri at kun faa av dem som stifterne havde paaregnet som Bidragsytere har ydet Bidrag.””

Det har utenom innsamlinger vært mange fantasifulle tiltak for å styrke økonomien. Allerede i 1884 ble det arrangert skuespill som i motsetning til andre teatre gikk med overskudd. Fra 1887 var kontingenten den bærende inntektskilde. I forbindelse med de påfølgende tomtekjøp og bygg ble det i tillegg til innsamlingsaksjoner foretatt lån fra medlemmer og klubbens fond.

I 1915 avholdtes den første basar med overskudd på kr. 800,-. Senere har donasjoner til fond, kontingentinntekter og ulike basarformer sørget for en solid økonomi frem til 50-årsjubileet og starten på Funkishuset i Ormsundveien 9.

Arne Davidsen fortalte i en samtale en gang på 1970-tallet at det flere år ble arrangert markeder med opptil flere dansegulv i Ormsundveien for å finansiere det nye funkishuset. Han fortalte at ett av klubbens medlemmer, som var vinhandler, skaffet billig vin som vi spedde med vann, ser du. Da ble det overskudd!

Lotterier, loftsrydninger og etter hvert bidrag fra kommunen ga kjærkomne tilskudd til økonomien fremover på 1950- og 1960-tallet. I 1965 var den økonomiske situasjonen prekær mens vi hadde mange aktive som trengte materiell. Viggo Winther spurte undertegnede om jeg var villig til å starte en festkomité for å utnytte lokalene våre til inntektsbringende arrangementer. Jeg fikk med John Lerskaug, Kjell H. Løvlie, Ivar Glomstein og Ingar Simonsen i første omgang. En lang rekke av de yngre medlemmene sluttet seg til etter hvert som vakter. De første arrangementene, med klassiske danseorkestre, kan trygt betegnes som fiaskoer. Kun et lite antall gjester ankom. Salget av mineralvann, lagerøl og pølser ble hel-

ler minimalt. Da viste det seg at Ingar Simonsens fetter spilte i Beat orkester, The Mojo Blues. Dette ble redningen. Vi trykket opp plakater og satte inn annonser. Da vi stakk hodet ut av døren like før åpning, rakk køen fra klubbhuset nesten til Mosseveien. Inngangsbilletten kostet 5 kroner og vi talte 5 10 15 20...osv. Resultatet ble så vidt jeg husker rundt 250 betalende gjester. Salget i bare fikk selvfølgelig også et merkbart oppsving. Etter dette var malen lagt. I løpet av de nærmeste årene hadde vi gjennom vintrene Beat fester, også kalt Ro beat, med deltakelse fra alle de mest populære band i landet. The Beatnics, Hugger Muggers, Cool Cats, Beatmakers, The Public Enemies, The Pussycats og mange fler. Det vanlige antall gjester senere lå rundt 350 med en topp på ca. 600 betalende mennesker innenfor dørene. Det var nærmest en folkevandring til arrangementene våre. Vi var byens desidert største feststed for ungdom. Nabolaget klaget sin nød, men vi trengte inntektene og klubbens finanser kom igjen under kontroll. En kveld vi hadde et arrangement gående der bandet ikke hadde mindre enn 22 store søylehøytalere foran scenen, ble Ivar Glomstein og jeg innkalt til vår nærmeste nabo, advokat Dahl, for å se hvordan musikken påvirket dem. Vi kunne ikke nekte for at det hørtes godt og at hele grunnen vibrerte i takt med musikken. Det dirret såpass at glassene han hadde på salongbordet vandret rundt på bordflaten. Da diskotekene dukket opp rundt 1968, falt bunnen ut av Beatkulturen og vi ga oss, til stor glede for naboene.

I tiden fra 1975 var den sportslige aktiviteten svært stor, og det ble tatt opp banklån på til sammen kr 100.000,- for å finansiere ny flytebrygge, ny buss og en rekke andre investeringer. Vi hadde en optimistisk nedbetalingsplan, men det ble dessverre aldri mulig å slette denne gjelden helt. Gjelden inngikk etter hvert i byggegjelden for det nye huset på Malmøya.

Vi var i nesten 30 år (fra 1965) arrangør av "Sesongåpningsregattaen" og av og til andre regattaer på Årungen. Disse krevde store antall funksjonærer, men sammen med kioskdirften (Café Årungen) ga dette til tider bra overskudd. I forbindelse med byggingen av huset på Malmøya ble det satt i gang en storstilt innsamling. Det ble solgt andelsbrev i huset, krystall ble solgt i stor stil til firmagaver, nye kolleksjoner av trenings- og fritidstøy med 100-års jubileumslogo ble lansert. Til sammen ble det samlet inn ca. kr. 125.000,- som gikk til nye møbler og nytt stort servise.

Etter som gjeldsproblemene og driftsutgiftene i forbindelse med det nye huset

ble synlig for alle, satte Café Årungen med hele sitt mannskap inn høyeste gir og solgte vaffer, pølser, hamburgere, brus, m.m. overalt hvor det samlet seg mange mennesker i byen. I tillegg startet Martha Hunstad et årlig julelotteri. Dette ga kjærkomne inntekter. I tillegg hadde Ormsund Flyttebyrå spesialisert seg på flytting av kontorinnredninger hvori inngikk store pengeskap og hvor heis var mangelvare. Ved ett tilfelle påtok vi oss å rive en offentlig bygning mot betaling selvsagt. Vi skjønte at materialene var ettertraktet blant selvbyggere, og avverterte at bygningen skulle gis bort mot nedrivning. Dette gikk riktig bra, og vi kunne innkassere et betydelig beløp etter å ha ryddet tomten.

Café Årungen med Martha Hunstad i spissen solgte pølser og brus både på regattabanen og andre steder folk var samlet.

Båtnavnet Ekebergtrøtlet har selvfølgelig sin opprinnelse i en omseggripende hendelse. I 3 år fra 1979 stilte vi reservevaktmestre i Ekeberghallen i helger og ferier. En utrolig langdryg jobb, men som ga penger i kassen. Forfatteren fikk gleden av å administrere ett av årene, og tilbrakte da hele juleferien i Ekeberghallen. Medlemmene sto ikke akkurat i kø for å tilbringe tiden fra 0800 til 2100 med å fordele garderobes og rydde søppel, mens andre gikk på ski.

I samme periode fant Oslo kommune ut at en kjempesmart måte å støtte idrettslagene og Skiforeningen på, var å la disse ta parkeringsavgift på utfartspar-

keringsplassene i skisesongen. Fordi Skiforeningen skulle ha det meste for å administrere, ble det kun smuler igjen på oss som i opptil 20 kuldegrader måtte krangle med sinte skiløpere og bilister som aldeles ikke syntes dette var noen god idé.

Telefonkataloger ble neste store inntektskilde. Harald Malthe ble leder av vår distribusjon av tonnevis med telefonkataloger ut til de 1000 hjem i byen. Én måned i året var 50 av klubbens medlemmer særdeles lange i armene av å bære store stabler kataloger i trappeoppganger rundt om i byen. Det årlige resultatet var ca. 30.000,- kroner. Det ble registrert en lettelse blant de fleste medlemmene da vi mistet distribusjonen etter 6 år.

I mellomtiden hadde Alf Hansen via bekjentskaper fått oss inn på det lukrative automatmarkedet. Dette var utrolig mye mer lettjente penger og ikke minst mye mer.

I 2007 ble mesteparten av automatmarkedet avvirket etter stortingsvedtak, men vi hadde heldigvis benyttet de gode tidene til å legge til side atskillige midler.

Først på midten av 1990-tallet begynte vi å nyte godt av eiendommen økonomisk. Våre to naboklubber Bundefjorden Seilforening og Norsk Modellseilforening måtte etter tildels heftige overtalelser betale årlig avgift for å nyte godt av våre fasiliteter. (Vei for seilforeningen og brygge, parkering, strand for modellseilforeningen.)

Gymnastikksalen har vært utleid til utenforstående fra kl. 20 de fleste kvelder gjennom vinterhalvåret. Dette har gitt gode bidrag til driften av huset.

Fra 2003 har vi hatt avtale med Telenor om basestasjon for mobiltelefon og antenner på taket. Dette er svært sikre inntekter og kommer godt med. I inneværende jubileumsår har vi fått 2 nye mobilselskaper i tillegg. Mer inntekter. Vi har fremdeles i jubileumsåret gledet av Alfs automatbekjentskaper. Det finnes fremdeles noen såkalte bingoautomater som ikke er forbudt. Dessuten har vi lagt opp betydelige midler på bok mens de rullet inn.

Driften av huset har gjennomgått atskillig økonomisering på energisiden, og fremstår nå med helt andre utgifter enn ved oppstarten av huset. Dette forutsetter at alle medlemmer tar ansvar og bidrar med å være forsiktige med alt som koster penger, lys, varme og vann bl.a.

Det som imidlertid er mest gledelig er at antall medlemmer har økt sterkt de siste årene. Dette gir økte kontingentinntekter og mer hodestøtte fra kommunen.

De som ikke kom med....

Opp i gjennom tidene har det skjedd at personer som egentlig skulle ha deltatt i et viktig mesterskap ikke fikk deltatt allikevel. Årsakene kan være mange og delvis selvforskyldte. Her har vi samlet en del historier om de som ikke kom med.

Sykdomsforfall til EM 1967:

Etter harde konkurranser hadde for første gang en Ormsund-roer (Frank Hansen) kvalifisert seg til å representere Norge i EM/VM. Før avreise reiste den EM-uttatte og en gjeng Ormsund-roere på krepsetur. Klubbens daværende rosjef, Odd Kolsrud, skulle i tillegg lære deltakerne om betydningen av væskeinntak. Odd mente at det beste for væskebalansen var 96 % blandet med Solo. For ikke å bli dehydrert kunne 96 % også jages ned med pils, ifølge Kolsrud. Etter hvert som væskebalansen begynte å bli under kontroll og faren for dehydrering var over, ble det kokt sjøldaua og levende krepser i skjønn forening. Etter å ha fortært et ukjent antall sjøldaua krepser pådro den EM-uttatte seg 40 i feber samt kjertelbetennelse i halsen. Adamseplet forsvant og halsen så ut som halsen på ei padde som hadde blåst seg opp. Til slutt ble vi tatt for tjuvkrepsing av lensmannen i Enebakk. Da hjalp heller ikke Odds stjerneuttrykk **”Hvem nekter Kolsruu?”** Ormsunds EM-deltakelse ble dermed utsatt til 1969.

Hans Magnus Grepperud kan fortelle om en gang i 1981 hvor han skulle kutte ned et stativ hjemme med vinkelsliper. Han var blitt overtalt til å hjelpe til litt. Midt under arbeidet sklei han og fikk vinkelsliperen over seg. Det medførte et nesten avsagd bein i armen. Hendelsen skjedde kun noen dager før han skulle representere Norge i nordisk mesterskap og Luzernregattaen. Han gikk glipp av både disse regattaene og VM. Magnus prøvde å ro åtter med gips under nordisk mesterskap som var på Årungen. Resultatet ble at han brakk armen helt da han skulle bære opp årene.

Erik Myhrvold brakk beinet i en mopedulykke i 1969. Dette skjedde 4 dager før han skulle ha reist til junior-VM i Caserta utenfor Napoli. Roere med benet i gips har som kjent lite å gjøre i et internasjonalt mesterskap.

De som ikke kom med....

Alf Hansen kan fortelle at heller ikke han hadde noen større suksess enn broderen som førstereisgutt i et internasjonalt mesterskap. Under EM i Klagenfurt i 1969 deltok 4 Ormsund-roere. Frank og Peter endte på en niendeplass i dobbeltskuller. Terje Torgersen og Alf Hansen hadde fått plass i en kombinasjonsåtter sammen med roere fra Bærum Roklubb og Norske Studenters Roklubb. Svein Thøgersen (Thøger) som den gang rodde for Sarpsborg rodde toer sammen med Åke Fiskestrand. Thøger ble tidlig slått ut og foreslo for Lillebror Hansen at de skulle ta en liten bytur. Alf er lett å lede, og på leide sykler dro de i vei. Thøger som er kjent for ikke å ta de lengste takene, kom raskt på en lettvinnt løsning da han så en lastebil på vei ut fra en rasteplass, vi hekter! Med en arm i plan og en på styret suste vi innover til byen i 30 km/t. Men lastebilen var ikke sperret på 30 km, når farten kom opp i 60 km, og Thøger og Alf hadde så lange armer som en roer kunne ønske seg, skrek Thøger slipp, han slapp og det gjorde Alf også etter å ha satt forhjulet på tvers. Resultatet var skrubbsår fra hårfestet og ned. Halvparten av buksene og skjorten ble liggende igjen på den østerrikske asfalt. Det var en lett avgjørelse for Thor Nilsen å

Under OL i München i 1972 tok Svein Thøgersen fra Sarpsborg og Frank Hansen en sølvmedalje.

De som ikke kom med...

sykkelde lillebror Hansen. Thøger og Alf fant seg fort nye venner, og resten av EM tilbrakte Thøger og Alf på sjøen hengende på vannski bak en passbåt.

Før junior-VM i Hazelwinkel - Belgia i 1981 var det tatt ut en åtter med et kombinert mannskap fra Ormsund, Alvøen, Moss og Drammen. Espen Treider var tatt ut som reserve siden han kunne gå inn på 8+ eller 4x som også var med. På plass i Belgia begynte håndledet til Morten Grepperud å murre. En liten nupp og et tregt ledd som fikk tilsyn hos saniteten den ene dagen, utviklet seg til en grovt betent legemsdel dagen etter og et nytt besøk hos saniteten var nødvendig. Verken måtte ut og det ble snittet og sølt såpass med gørr at en mannlig sykepleier under opplæring skled ned langs veggen og ble leid ut. Katastrofe for Morten som ikke kunne ro. Dette medførte at Espen gikk inn på laget og Morten fikk bære flagg inn på stadion. Laget mistet stroke sin, og endringer i siste liten er som kjent ikke bra.

Ormsund Roklubs formenn/ledere

1883 til 2008

J.A. Stampe	1883 – 85	Nils Paulsen	1934 – 37
Chr. Christoffersen	1886 – 90	Arne Berg	1939
Harald Ohlsen	1891	Reidar Dahl	1940 – 45
Andr. R. Lind	1892 – 93	Erling Berg	1946 – 48
Carl Torgersen	1894 – 97	Einar Gundersen	1949 – 50
Jonas Haanshus	1895 – 96	Gottlieb Larsen	1951 – 53
Peder Lunde	1898	Egil Strøm	1954 – 55
Johs. Nordahl	1899	Ragnar W.Næss	1956
O. Christophersen	1899	Vidar H. Bergersen	1957 – 65
Andreas Løvlie	1900 – 06	Gustav Stoltenberg	1966 – 68
J.F.Ullstrøm	1903	Arne Stoltenberg	1969 – 74
Hagb. Robarth	1904	Helge Badendyck	1975 – 76
Otto Bagge	1905	Torbjørn Ouren	1977
O.A. Haanshus	1907 – 10	Kjell Hunstad	1978 – 79
Martin Steenersen	1911 – 14	Arne Thire	1980
G. Bjølgerud	1915 – 17	Arve Rogvin	1981 – 83
Sv. Gulbrandsen	1918 – 19	Arild Rekdal	1984 – 86
Rolf Neegaard	1920	Kjell Hunstad	1987 – 89
Otto Nordsveen	1922 – 23	Per Giltvedt	1990 – 94
Rolf Neegard	1924 – 29	Harald Malthe	1995 – 96
Aage Bjørnstad	1930 – 31	Per Giltvedt	1997 – d.d.
T. Becker	1932 – 33		

Våre æresmedlemmer

	Innvotert
J.A. Stampe innvotert.....	1887 †
Chr. J. Christophersen.....	1887 †
Andr. R. Lind.....	1896 †
Carl Torgersen.....	1900 †
Jonas Haanshus.....	1903 †
Andreas Løvlie.....	1904 †
O. A. Haanshus.....	1912 †
Martin Steenersen.....	1916 †
Andreas Wohl.....	1947 †
Aage Bjørnstad.....	1950 †
Rolf Neegard.....	1968 †
Viggo Winther Hansen.....	1973 †
Vidar H. Bergersen.....	1973 †
Alf Hansen.....	1976
Frank Hansen.....	1976
Torbjørn Ouren.....	1989
Egil J. Kopperud.....	1995 †
Erling Elgaaen.....	1995 †
Arne Stoltenberg.....	1995
Per Giltvedt.....	2008

